

สถาบันขยะวิทยาฯเริ่มรวมพล ประชุมทุกย้ายแห่แปรขยะเลี้ยง *FE.TV.*

เปิดทีวีของชาวโศก หวังพึ่งจากสถาบันขยะฯ

หนึ่งน้อยทยอยเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งใน

ข่าวโศก

ฉบับที่ ๓๐๑(๓๒๓) ปีกษ์หัดัง เมษายน ๒๕๕๐

มารู้จักหนึ่งในแก้วเจาะของ

ชม.มธ.สุ มธ.ธ. คุณยายมาลี อรุณรังษี *ต่อหน้า๕*

สถาบันขยะ
วิทยาด้วยหัวใจ
นัดทุกย้ายแห่
ของชาวโศก

ต่อหน้า๕

ชาวโศกร่วมประเพณีสงกรานต์ จัดพิธีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุในชุมชน

วันสงกรานต์ ซึ่งนอกจากจะเป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทยเรามาแต่โบราณแล้ว *ต่อหน้า๗*

▼ ภาพเป็นข่าว นัดครั้งใหญ่ครั้งแรกของ ม.วช.วิชชา
เขตสันตือโศก เพื่อเลือกผ้ากองมหิมาที่ฐานขยะวิทยา
แยกประเภทเสื้อผ้า เพื่อไปจำหน่าย นำรายได้เข้า
FE.TV. ในราคาดุญนิยม คลองถมนับว่าถูกแล้ว
แต่นี่ถูกยิ่งกว่าถูก พบกันได้ที่หน้า บจ.แต่ชีวิต.

← ประเพณีรดน้ำดำหัว
ผู้สูงอายุ บริเวณลานทราย
หน้าน้ำตก ในชุมชนสันตือ
โศกบรรยากาศเต็มไปด้วย
รอยยิ้มและความอímเอมใจ

ย้ายแห่ชาวโศกสร้างทายาทรุ่นเยาว์

จักงานยุวพุทธฯ ค่ายคุณธรรมภาคฤดูร้อน

เราพร้อมที่จะมาฝึกตั้งตนอยู่บนความลำบากแล้วใช่ไหม?

ค่ายฤดูร้อนประจำปีภาคการศึกษา ที่เด็กๆหลาย
คนตั้งตารอคอย “ยุวพุทธทายาท ครั้งที่ ๕” ณ ชุมชน
สันตือโศก-สวนบุญผักพืช เริ่มฝึกวิชาอดทน ตั้งแต่วันที่
๑๕-๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ ซึ่งปีนี้ ทางทีมงานเลือกที่จะ
ฝึกภาคฤดูร้อนสมชื่อสถานที่ คือ *ต่อหน้า ๖*

☐ แม้อากาศร้อนก็ยิ้มสู้ นี่แหละหน้าตาของเหล่าธรรมทายาท ใน
ค่ายยุวพุทธทายาทครั้งที่ ๕ ณ สวนบุญผักพืช ชุมชนสันตือโศก ➔

ข่าวโศก

รายปักษ์

ภัยจากสงครามทิวทัศน์

การที่คนเราไม่พูดคุยกันดีๆ ก็ทำให้มีปัญหาแม้จะพูดคุยกันดีๆ แต่ขาดความเคารพเชื่อฟังกันของพี่กับพี่ก็ทำให้น้องขาดความอบอุ่น ขาดความเคารพ ขาดศรัทธาในตัวพี่มากขึ้นได้

การใช้ชีวิตอยู่ในสังคมวัด ก็เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ได้ ถ้าไม่เข้าใจในการใช้ชีวิตที่อยู่ร่วมกัน ไม่เข้าใจในจิตวิญญาณ แล้วยึดในความเชื่อ (ทิฐิ) ของตนเองเกินไป ก็จะเกิดกรณีดังต่อไปนี้ได้ พี่คนที่ ๑ อนุญาตให้น้องทำงานชิ้นหนึ่ง หรือทำอะไรอันหนึ่ง แต่พี่คนที่ ๒ บอกกับพี่คนที่ ๑ ว่า ไม่เห็นด้วยที่ให้น้องทำงานดังกล่าว พี่คนที่ ๑ ก็รับไว้พิจารณา แต่พี่คนที่ ๒ ก็เรียกน้องคนนั้นให้ไปทำอย่างอื่น มีให้ทำตามพี่คนที่ ๑ มอบหมาย แต่ก็ไม่มีบางคนไม่ปรึกษาอะไรเลย พอมีความรู้สึกไม่เห็นด้วยก็เรียกน้องมาดุด่า มีให้ทำตามพี่คนอื่น ทั้งๆ ที่น้องก็ได้รับอนุญาตจากพี่คนนั้นแล้ว

นี่แหละคือปัญหาของพี่ที่ให้น้องไม่อบอุ่นครอบครัว ไม่อบอุ่นหรือเกิดปัญหาในการทำงาน แม้จิตใจดีก็มีปัญหาได้ น้องก็ลำบากใจ สับสน เพราะพี่ไม่คุยกันให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนก่อนจะไปถึงน้อง เมื่อพี่ไม่แสดงความเคารพหรือฟังกันเป็นตัวอย่าง ก็ยากที่จะทำให้น้องเคารพเชื่อฟังพี่เช่นกัน. ❖

ศูนย์สุขภาพ

ก่อนหน้านี้นหลายจังหวัดในภาคเหนือถูกประกาศให้เป็นเขตภัยพิบัติฉุกเฉิน เพราะปัญหาหมอกควันจากไฟป่าทั้งจากภายในและนอกประเทศ ทำให้มองไปทางไหนก็เต็มไปด้วยหมอกควัน (smog) มีอาการเหมือนๆ กันหมดคือ แสบตา คันตา แสบจมูก แสบคอ ไอแห้งๆ และจะไอมากขึ้นหากคอบแห้งหรือขาดน้ำ สากผิว คันใบหน้า ทั้งหมดนี้แก้ได้ ไม่ต้องกังวลว่าจะเป็นมะเร็ง หรือกลายเป็นโรคร้ายแรง

ฉบับนี้มีวิธีป้องกันและรักษามาแนะนำ ดังนี้

1. พยายามหลีกเลี่ยงกิจกรรมกลางแจ้งที่ไม่จำเป็น ในระยะนี้ เช่น การเล่นกีฬาเป็นเวลานานทั้งเทนนิส ฟุตบอล ฯลฯ
2. ใช้ผ้าปิดจมูกและปาก ชนิดที่กรองฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า ๑๐ ไมครอน เช่น n95 (แบบที่ใช้ป้องกันโรคไวรัส) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากต้องขี่จักรยานยนต์ ควรต้องใช้ผ้าปิดปากและใส่แว่นตากันแดด
3. ให้ดื่มน้ำมากๆ จะให้ชุ่มคอก็ให้ดื่มน้ำมะนาว
4. ในระยะนี้ควรเลี่ยงอาหารมันๆ อาหารประเภททอด ผัดที่ใช้ไขมันเยิ้มๆ อาหารที่ใช้กะทิ ครีม เค้ก ข้าวมันไก่ ข้าวขาหมู ฯลฯ

หายใจกลางหมอกควัน

๕. ล้างตาทุกเย็นเมื่อกลับถึงบ้าน
 ๖. อาบน้ำเมื่อกลับถึงบ้าน จะทำให้รู้สึกสบายตัวมากขึ้น
 ๗. สำหรับครีมที่ใช้ทาผิวหน้า ควรหลีกเลี่ยงการใช้ครีมที่เหนียวเหนอะหนะ

๘. ให้ดื่มน้ำส้มคั้นสดๆ สัก ๑ แก้ว (๒๐๐ ซีซี) ทุกเช้า เพื่อจะได้วิตามินซี ซึ่งเป็นสารต้านอนุมูลอิสระเข้าไปปกป้องเนื้อเยื่ออวัยวะที่ตา และทางเดินหายใจ

๙. ถ้ามีอาการที่กล่าวมาค่อนข้างรุนแรงให้กินวิตามินซีชีวภาพ วันละ ๒ เม็ด ในตอนเช้า จะช่วยบรรเทาอาการต่างๆ ลงได้ สำหรับวิตามินซีชีวภาพ คือวิตามินซีที่มีกรดแอสคอร์บิก และสารประกอบวิตามินซี เช่น รูติน เฮสเปอร์ดิน และไบโอฟลาโวนอยด์ อยู่ในเม็ดเดียวกัน แต่ละเม็ดมีขนาด ๑ กรัม ให้เลือกชนิดกรดน้อย หรือไรกรดจะปลอดภัยกว่า

ให้ทำเช่นนี้พร้อมๆ กันไปจนกว่าฝนจะตกและหมอกควันที่ปกคลุมอยู่หายไป สำหรับคนเชียงใหม่ ..เอาเป็นว่าเมื่อใดที่สามารถมองเห็นดอยสุเทพ และเมื่อใดที่พระจันทร์กลายเป็นสีเหลืองนวล เมื่อนั้นแปลว่ามลภาวะต่างๆ หมดไปแล้ว.

(ข้อมูลจาก นสพ.มติชน ๒๒ มี.ค. ๒๕๕๐)

โดย ๓.ซั

สวนรักพันธุ์ไม้

พื้นที่....๓ ไร่

พ่อสมพร ยอดระบำ จ.นครศรีธรรมราช
 ก่อนรู้จักโศกทำงานอยู่กับพรรคคอมมิวนิสต์ประมาณ ๒๐ ปี รู้จักโศกเพราะมาอบรมสังคมนิยมที่ชุมชุนทักษิณโศก ก็สนใจมาก่อนและเคยศึกษาเรื่องศาสนาพุทธ แต่พอมาพบข่าวโศกได้ง่ายๆ ไม่มีอบายมุข ถือศีล ๕ ทานมังสวิรัต ไปช่วยงานที่ชเลขวัญและที่ทักษิณโศก

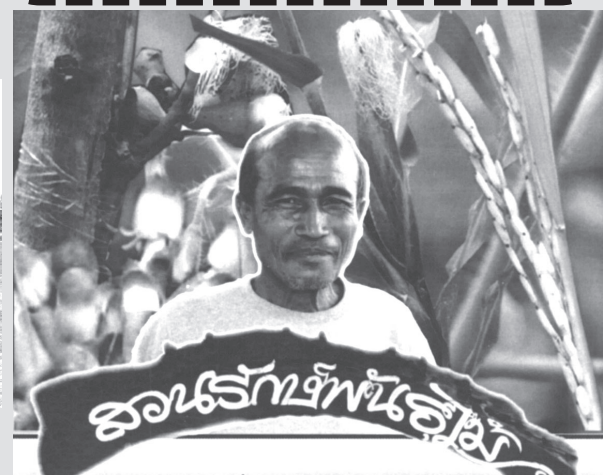
และก็มาช่วยงานที่ปฐมโศก มาช่วย ม.อุบลฯ จากท่านสมณะที่ตัดสินใจมา เพราะเห็นความสำคัญของการเกษตร เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ทำเกษตร ทุกวันนี้คนไม่สนใจ การเกษตรล้มสลายมาตั้งแต่ปู่ย่าตายายของเรา เพราะเขาจะพูดกับลูกหลานว่า ลูกอย่าเหมือนปู่ย่าหรือพ่อแม่เลยแล้วทุกคนก็ทิ้งการเกษตรไป พอทุกคนทิ้งไป ทุกวันนี้ป่าไม้ก็กำลังจะหมดไป คนพากันไปสนใจสิ่งอื่น ไม่สนใจธรรมชาติ แล้วทั่วโลกก็จะเป็นกันอย่างนี้ พ่อท่านบอกว่า สิ่งที่เราทำได้ทำทั้งหมดทั้งสิ้นเป็นการจุดประกายให้โลก ให้กับประเทศไทย

หลักการทำกิจกรรมคือ ออมดิน ออมน้ำ ออมป่า

การออมคือ การประหยัด การใช้พื้นที่น้อยๆ แต่ได้ผลผลิตมาก ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์น้อยๆ ลด ต้นทุนการผลิต ใช้น้ำน้อยๆ แต่พืชให้ผลผลิตได้เต็มที่ เพราะใช้หลักการธรรมชาติที่เกื้อกูลธรรมชาติ ออมป่าเป็นการไม่ทำลายป่าซึ่งก็คือระบบนิเวศที่สมดุล นอกจากไม่ทำลายป่าแล้วยังสร้างป่าขึ้นมาให้หนาแน่นขึ้นๆ ทุกๆ ปีไป โดยการสร้างป่าขอบแปลง ยิ่งแปลงกว้างใหญ่มีพื้นที่มาก ขอบแปลงก็ยิ่งต้องมีพื้นที่กว้างไปได้ เพราะป่าขอบแปลงเปรียบเสมือนกำแพงห้องที่ติดแอร์ให้กับห้อง

“คนส่วนใหญ่มักถามว่า ปลุกอะไรถึงจะได้ราคาดี แต่เราจะถามคืนก็มีอยู่ว่า ปลุกอะไรถึงจะบอกลงาม”

ขั้นตอนการทำ “คนส่วนใหญ่มักถามว่า ปลุกอะไรถึงจะได้ราคาดี แต่เราจะถามคืนที่มีอยู่ว่า ปลุกอะไรถึงจะบอกลงาม” การถามคืนทำได้โดย การปลูกพืชหลากหลายชนิดหลายสายพันธุ์ในแปลงเดียวกัน เพื่อถามคืนว่า ดินเหมาะกับการปลูกพืชชนิดใดในฤดูกาลที่ต่างกันพืชก็ต่างชนิดกัน เพราะพืชแต่ละชนิดมีความแตกต่างกัน แต่เมื่อปลูกร่วมกันจะเกิดการเกื้อกูลกัน ช่วยเสริมหรือเป็นภูมิคุ้มกันให้กันและกัน พืชจะเจริญเติบโตไปด้วยกัน เป็นสังคมของพืช

สร้างและบำรุงดิน

- ★ ขุดหลุมให้ใหญ่ ใส่หญ้าแห้ง แกลบดำ ฟาง กิ่งไม้แห้ง (จะเปียกชื้นแล้วจะกลายเป็นปุ๋ยให้พืชระยะยาว เพราะความจริงแล้วพืชก็ค่อยๆกินอาหารไปเรื่อยๆ ไม่ใช่กินอาหารครั้งเดียวหมด)
- ★ คลุมดิน ด้วยฟาง เศษผักตบชวา หรือหญ้าแห้ง หรือที่สำคัญคือพืชเขียวสดต้นใกล้เคียงกันนั้นเอง
- ★ พืชที่เลี้ยงใช้เป็นเงาเป็นร่มให้ต้นอื่นๆ เช่น กล้าย ฯลฯ
- ★ พืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่ว พืชอึกทุกชนิด สิ่งทีคลุมดินได้ดีที่สุดคือการปลูกพืชลงบนดินเป็นการคลุมดินอย่างถาวร
- ★ พืชเป็นชั้นๆ ลดหลั่นกันไป ตั้งแต่พืชหัวใต้ดิน จนถึงพืชยืนต้นไม้ใหญ่ๆ

ความรักป่าและตั้งใจ

พอเห็นพื้นที่แห้งแล้งเราก็ตั้งใจ เพราะเราก็ไม่ได้ทำเกษตรจริงๆ เป็นคนเคลื่อนที่ พาทำกิจกรรม เราทำไม่ตลอดเดียว เขาชวนไปนู่น ไปนี่ ไปประชุม แต่พออยู่มาได้สองสามเดือนก็หลงตัวมากขึ้น ก็ไม่รู้สึกท้อเพราะว่ามันเป็นงานที่เราต้องทำ พอเห็นต้นไม้ เห็นผักที่เราปลูกเจริญงอกงาม ก็ยิ่งทำให้เรามีกำลังใจ มีความภูมิใจ เพราะว่าเรามีพื้นที่ห้องจากชุมชน มา

เยี่ยมเยียน มาช่วย มาให้กำลังใจ อีกด้วยเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงที่จริงแล้วเมื่อต้นไม้หายไปโลกก็ร้อน แต่ที่สำคัญมันเป็นที่ยึดวิญญาณของคน เช่นทุกคนมาที่นี่ ก็ยังต้องมาพักอยู่ที่ใต้ต้นไม้ จะหนาว จะร้อน ก็ต้องอาศัยต้นไม้ จะสร้างบ้านก็ต้องใช้ต้นไม้ ต้องกินผลไม้ แต่ไม่มีคนรักต้นไม้ อยากฝากให้รักต้นไม้และรู้คุณค่าของต้นไม้ เพราะต้นไม้ ธรรมชาติมีบุญคุณกับคน คนสมัยก่อน เขาจะเรียก ผืนดินว่าแม่ธรณีเรียกน่านน้ำแม่คงคา เพราะเขาลำบากในบุญคุณของธรรมชาติ

- ★ **ดาบชาวดาน** ใช้พืชรากลึกหรือการเพาะเมล็ด
- ★ **รดน้ำในช่วงเวลาที่แดดอ่อนๆ**
- ★ **ปลูกให้หนักเกาะเป็นบุญ คนกินเป็นทาน ผลผลิตกินแจก แจก ที่เหลือ นำกลับไปสูดดิน**
- ★ **เรามีชีวิตอยู่ไม่ใช่เพื่อตนเอง แต่เราอยู่เพื่อผู้อื่นๆทั้งนั้น**

(ตอน ๒)

“ทางออกทางรอดของเกษตรกรไทย”

☛ เกษตรกรยากจนอยู่มาก ?

☞ “ยากจน! ไปดูซิ มีเกษตรกรมาอบรมมาทำงานที่ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนอินเทอร์เน็ตมากมาย ร้อยทั้งร้อยเป็นหนี้สิน ร้อยทั้งร้อยโอดครวญเรื่องชีวิตความเป็นอยู่กันทั้งนั้น อาตมาพยายามสอน พยายามให้แนวทาง บอกทางออกทางรอดให้ บางคนก็รับได้ บางคนก็รับไม่ได้ ที่รับไม่ได้นั้นเยอะ บางคนถึงกับบอกว่า โอ๊ย...ท่านโลกมันเปลี่ยนไปแล้ว”

☛ อ.เป็นวิทยากรในงานการเกษตรของรัฐ ?

☞ “ทำอย่างนั้นไม่ทันกินหรอก เลยถามโยมกลับมาว่า ทำอย่างไรหนละถึงจะทันกิน แล้วจริงๆ ท่านกินหรือเปล่า แล้วทำมาตั้งนาน ทำไมยังเป็นหนี้เป็นสิน ยังประสบกับความทุกข์ยากอยู่ละ! ก็หัวเราะแล้วก็

ตอบไม่ได้ แต่ว่ามีเกษตรกรจำนวนไม่น้อย ที่สามารถรับเอาแนวคิดไปปฏิบัติได้ ปรากฏว่าประสบความสำเร็จ หมดยุติหมดสิ้น ใช้เวลาไม่มาก แค่นี้สองปีเท่านั้นเอง”

☛ ยังมีทางออกทางรอดของเกษตรกรอยู่มั๊ยครับ ?

☞ “มีซิ...ตัวอย่างเยอะแยะไปที่เขาเป็นเกษตรกรรายย่อย แล้วประสบความสำเร็จในชีวิตความเป็นอยู่ ไม่ต้องเอาถึงกับร่ำรวยนะ เกษตรกรเราแค่ไม่มีหนี้สิน มีอยู่มีกินอย่างสุขสบาย สภาพจิตใจดี มีเวลาอ่านหนังสือหรือว่าศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมบ้าง ทุกวันนี้ปัญหาหนึ่งก็คือเกษตรกรเราขาดความรู้ รับแนวความคิดใหม่ๆ ไม่ค่อยได้ คนอื่นเขาทำอย่างไร ก็ทำตามอย่างเขาไป ดีไม่ดีอย่างไรบางที่ไม่ค่อยรู้ หรือว่าเคยทำมาอย่างไร ก็เชื่อมั่นว่าจะต้องทำอย่างนั้น โดยไม่สามารถที่จะปรับเปลี่ยนแนวคิดหรือการกระทำได้ ทั้งๆ ที่การทำอยู่อย่างนั้นแหละ ที่ทำให้เราต้องลำบาก ต้องมีความยากจนซ้ำซาก ถ้าหากว่ามีความรอบรู้สักนิดหนึ่ง ปรับเปลี่ยนวิธีคิด วิธีการทำงานได้บ้างโอกาสที่จะพ้นจากความยากจนนั้นก็ยังมีอยู่”

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ปฏิทินงานอโศก

โสมไม้ไต้หวัน ม.วช. ครั้งที่ ๑๒

ณ ราชนาอโศก

จันทร์ที่ ๔ มิถุนายน ถึง อังคารที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

อโศกรำลึก บูชาพระบรมสารีริกธาตุ ครั้งที่ ๒๕

ณ สันตอโศก

เสาร์ที่ ๙ มิถุนายน ถึง จันทร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

คืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง(นศ.ปศ.) ครั้งที่ ๔

ณ สันตอโศก

เสาร์ที่ ๗ กรกฎาคม ถึง อาทิตย์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐

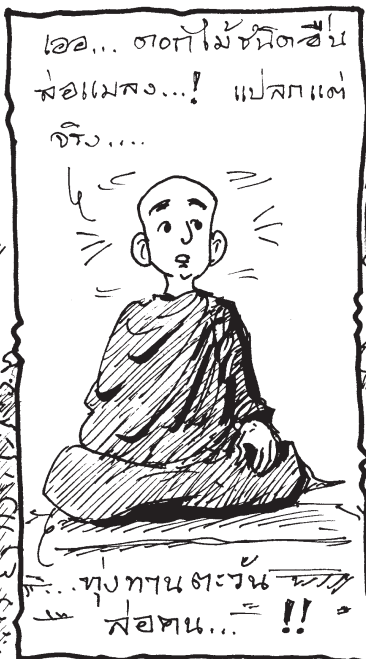
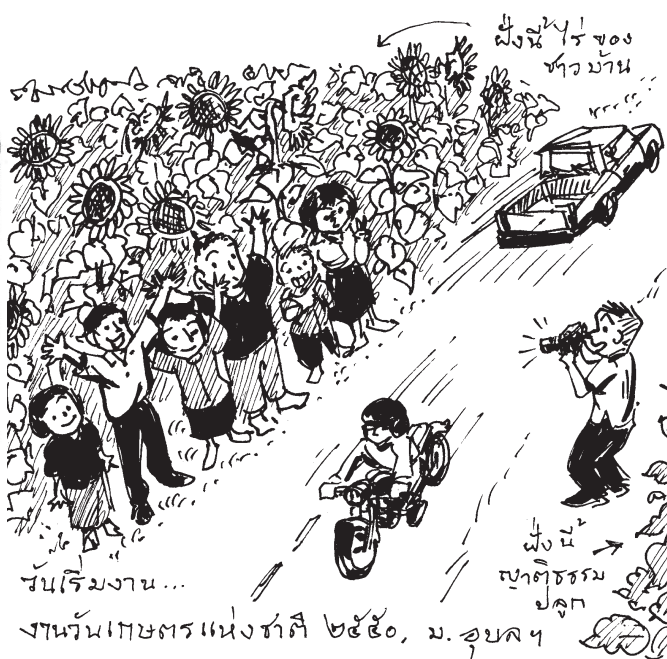
กษฏกมีรางวัล... รวมอายุได้เท่าไรเอ่ย ?

มุมมอง

ชีวิตอาสาสมัคร

วันเริ่มงาน...

งานวันเกษตรแห่งชาติ ๒๕๕๐, ม.อุบลฯ

ฝั่งนี้...

ญาติธรรมปลูก

...ทุกทวนตะวัน

สอตน... !!

ทุกทวนตะวัน

อู่จะเป็นพระโศก

ของงานนี้ละ

ฝั่งนี้ปลูกแบบ
พิธีกรรมธรรมชาติดั้งเดิมกว่า
แต่ผลผลิตเท่าๆกัน

สันตอโศก

๒๕๕๐

ธรรมะ เพื่อท่าน

รอยขึ้นแน่ ถ้าเป็นโสดา

หลายคนอาจจะเคยได้ยินคำว่า “โสดาปัตตียังคะ” พ่อท่านสมณะเพชรวิภาส ได้พูดถึงผู้มีศีล ที่เป็นศีลสัมปทาอย่างน้อยศีล ๕ ถือว่าเป็น โสดาปัตตียังคะ หรือเป็นอริยบุคคลชั้นโสดาบันนั่นเอง

ผู้ใดมีองค์ธรรมถึงขั้นศีล ๕ บริสุทธิ์ พ่อท่านรับรองว่าจะกลายเป็นคนที่มีฐานะดีขึ้น ดังคำเทศน์ของพ่อท่าน เมื่อวันที่วนาพิศที่ยี่ ๑๘ ก.พ. ๒๕๕๐ ดังนี้

“...เพราะฉะนั้นผู้มีศีล เป็น ‘ศีลสัมปทา’ โสดาปัตตียังคะ องค์ธรรมของโสดาบัน คือ มีศีล ๕ บริสุทธิ์ ชื่อสัตย์ จึงเป็นคนไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ผิดลูกเขาเมียใคร ไม่โลภโมโหสันเกินควร อยู่ในฐานะของโสดาฯ แล้วก็ไม่ต้องไปบวชใหม่ ไม่มี ‘อบายมุข’

ศีลข้อ ๕ ไม่เมานในเรื่องอบายมุขทั้งหลายแหล่ ปิดอบายนั่นเอง

โสดาบันนี้รู้กันดีว่าปิดอบาย ไม่คลุกคลีเกี่ยวข้องกับอบายมุขแล้วจริง เลิกสุขเลิกทุกข์ อทุกข์มสุข เรียกว่า อสังสัคคะ ก็ได้ อสังสัคคะ ก็ได้ ไม่เอาแล้วอย่างโลกย์ๆ อย่างนั้น ไม่เกี่ยวข้องกับอบายมุขกันแล้วในเรื่องอบาย อย่างนี้เป็นต้น

ตั้งแต่โสดาบันขึ้นไปนั้นฐานะดีขึ้น เพราะเขาไม่ถูกอบายมุขดูตไป

พิสูจน์ดูเถอะ ใครก็ตามที่รู้สึกตัวตัวเองตกอยู่ในอบายมุข ตั้งใจเลย เลิกอบายมุขมาให้ได้ รับรองฐานะคุณดีขึ้นแน่ ถ้าคุณไม่ใช่คนขี้เกียจขี้คร้านขยันหมั่นเพียร ฟังตัวเองรอดแน่ๆ...”

ใครอยากฐานะดีขึ้น หรือรอยขึ้นกว่าเดิม ก็พิสูจน์ได้ ดังที่พ่อท่านได้ชี้แนะแนวทางการเป็นโสดาบัน จะทำให้รอยขึ้นแน่ แต่ดีกว่านี้ยังมีอีก คือ กล้าจน.

ศ.โพธิ์

ชื่อเดิม	น.ส.มาลี อรุณรังษี
ชื่อใหม่	น.ส.บัวพระ อรุณรังษี
อายุ	๗๐ ปี
สูง	๑๕๓ ซม.
น้ำหนัก	๔๖ กก.
เกิด	๑ ก.พ. ๒๔๘๐
สถานภาพ	โสด
พี่น้อง	๖ คน หญิง ๕ คน ชาย ๑ คน
เป็นที่คนโต ปัจจุบัน พ่อแม่เสียชีวิตหมดแล้ว	

❤️ ชีวิตวัยเด็ก

เป็นเด็กแข็งแรงดี เรียนแค่ชั้น ป. ๔ ช่วยพ่อแม่ทำงาน พ่อแม่มีอาชีพทำนา ทำไร่ ก็ได้ช่วยทำไร่ทำนามาเรื่อยจนอายุเกือบ ๒๐ ปีก็ย้ายเข้ามาอยู่กับญาติพี่น้อง คือมาอยู่กับคุณยาย คอยรับใช้ดูแลคุณยาย ระหว่างนี้ก็ทำงานเย็บผ้าไปด้วย “เพราะว่า เป็นพี่คนโตที่บ้าน พ่อแม่ให้ช่วยเลี้ยงน้องทุกคน ได้เห็นว่า มันยุ่งยาก เป็นภาระมาก ต้องดูแลน้องแทนแม่ทุกอย่างเช่น การทำกับข้าว การไปส่งโรงเรียน รับผิดชอบทุกอย่างให้น้องได้มีความสุข ความอบอุ่น จึงรู้สึกว่าการที่จะเลี้ยงน้องหรือเลี้ยงลูกซักคนมันเป็นเรื่องที่เหนื่อยยากมาก คือรู้สึกเห็นทุกข์ของการมีครอบครัวการมีลูก คิดตั้งคำถามให้ตัวเองว่า ถ้าเราแต่งงานแล้วมีลูก เราจะเลี้ยงเขาได้มั้ย แล้วถ้าแฟนทิ้ง หรือตายไปก่อนเราล่ะ เราจะรับผิดชอบเลี้ยงลูกได้อย่างไร ก็เราไม่ได้มีความรู้อะไรมากมาย เราคงจะลำบากมากเลย (นี่คิดได้ตั้งแต่ยังเลี้ยงน้องอยู่) คือ มีตัวอย่างของคนมีครอบครัวแตกแยก หรือครอบครัวที่ขาดพ่อหรือแม่ให้เรารับรู้ตลอดว่า”

❤️ คิดอยู่เป็นโสดได้

“เพราะว่า รู้สึกไม่สบายใจสักครั้งเดียวถ้ามีผู้ชาย (ตั้งแต่เริ่มหนุ่ม-อายุมาก) มาพูดคุยหรือต้องอยู่สองต่อสองแม้ในเวลาปกติก็ตาม คือจะรู้สึกว่าจะมีอะไรสักอย่างที่น่าความไม่สบายใจตามมาที่สำคัญคือ เห็นทุกข์จากการเลี้ยงน้องหลายคน ก็มีผู้ชายมาจีบหรือมาชวนไปเที่ยว ก็จะไม่ไป และที่ตั้งใจไม่เปิดโอกาสคุยกันคุยกันสองคนมันเป็นเรื่องที่ถ้าคุยกับผู้ชาย(ไม่ใช่สองต่อสอง)ก็พอคุยได้แต่ถ้ารู้ว่าเขาพูดคุยกับเราเพราะชอบเราละก็จะเลิกเลย ไม่คุยต่อและจะไม่ให้โอกาสอีกต่อไป จะหลบจะเลี่ยงที่สุด จำได้ว่า ไม่เคยรักหรือชอบผู้ชายแบบที่จะแต่งงานหรือคบกันแค่แฟนก็ไม่เคยมีเลย มีแต่ความกลัวและมองเห็นว่า เป็นทุกข์”

น้องๆของคุณยายก็แต่งงานไป ๓ คน และยังมียังเป็นโสดอยู่ที่ ๒ คนคือ คุณยายกับน้องสาว ซึ่งไปบวชเป็นชีอยู่ที่ไม่ไกลบ้าน (ให้ตั้งข้อสังเกตว่าคนที่ยังเป็นโสดได้นั้นต้องหันมาพึ่งหมู่กลุ่ม พึ่งศาสนา จึงจะเป็นโสดอยู่ได้อย่างผาสุก) คุณยายไม่เคยคิดหวังเรื่องความรักชายหญิงเลยเพราะว่าไม่เคยคิดรักใคร ไม่เคยเปิดโอกาสให้ใครเข้ามาเกี่ยวข้องกับเราในเรื่องนี้ ความจริงก็ไม่ใช้คนขี้ริ้วขี้เหร่อะไร เมื่อน้องๆแต่งงาน (หลายคน โดยเฉพาะพวกผู้ชาย)แก่ก็ถามว่า น้องๆเขาได้แต่งงานไม่อายน้องหรือ? เมื่อไม่แต่งงานไม่มีลูกแต่ถ้าแก่ตัวไปใครจะดูแลหาเลี้ยง) เมื่อถูกถามก็ตอบธรรมดาและไม่เคยรู้สึกอาย หรือรู้สึกกลัวอะไร ในส่วนตัวเป็นคนเรียบง่าย ไม่ชอบการแต่งเนื้อแต่งตัวอะไร แม้ว่าจะเป็นช่างตัดเสื้อผ้าก็ไม่ได้อัดให้ตัวเองใส่แบบสวยหรูอะไร เป็นคนที่ใช้ชีวิตเรียบง่าย

❤️ สิ่งที่ชอบ / ไม่ชอบ

- ไม่ชอบแต่งเนื้อแต่งตัว
- ไม่ชอบเที่ยว ไม่ชอบไปไหนๆต่อไหนๆ
- ไม่ชอบหรือไม่ให้โอกาสได้อยู่สองต่อสองกับผู้ชายหรือเพศตรงข้าม
- สมัยเด็กๆ ชอบไปวัดกับแม่ แต่ก็ไม่เคยรู้จัก

ถือศีลมาก่อนเลย มารู้อีกขึ้นที่วัดนี้แหละ ชอบทำงานแบบที่ผู้ใหญ่ทำ มาตั้งแต่เมื่อยังเป็นเด็กเล็กๆแล้ว

เดี๋ยวนี้ก็ได้ตั้งจิตมาตลอดว่า แม่เกิดใหม่อีกก็ครั้งก็จะขอไม่แต่งงาน

ตอนนี้แก่แล้ว อายุปานนี้แล้วก็กลัวที่จะพูดเล่น สนุกเฮฮาตามประสาผู้สูงวัยว่า ถ้าใครหากคนมาคู่จะได้จะให้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ (ที่กล้าพูดเล่นเพราะว่า รู้สึกมั่นใจที่สุดว่า เราไม่แต่งแล้วจริงๆ เรื่องนี้มันจบจริงแล้ว ก็เลยพูดกันสนุกเท่านั้นเอง ให้เห็นเป็นเรื่องไม่ซีเรียสอะไร แต่ตอนสาวๆนั้นไม่ได้นะ ไม่กล้าเล่นอะไรเลย กลัวว่าจะต้องไปปรับทุกข์เลี้ยงลูก เพราะถ้าเกิดมีคนมาขอแต่งงานจริงๆ คือ ตั้งข้อกลัวไว้ก่อนอย่างอื่น หนีอย่างเดียว แต่ตอนเริ่มแก่ก็มีคนทำมาจีบบ้าง ก็บอกเขาตามตรงว่า อย่ามาจีบเลยเพราะว่า จะเข้าวัดแล้ว ไม่มีผลอะไรหรอก ไปจีบคนอื่นที่เขาจะเอาด้วยดีกว่า

❤️ ได้พบพระสสร

รู้จักวัด พ.ศ. ๒๕๒๕ ลูกชายของเพื่อนเขาเป็นนักศึกษารามคำแหงที่รู้จักวัดสันตโศก(ลูกชายป้ามาว) เขาพามาที่วัดสันตฯ เจอวันแรกท่านดึกขีวโร กำลังแสดงธรรม มาถึงวัดก็นั่งตรงกลางวง พอดีเขากราบพระซ้ำๆ เรางงขึ้นก่อนคนอื่นหัวได้เลย รู้สึกอายพระ แต่ก็... เข้าใจว่าที่เราเป็นคนใหม่ ยังไม่รู้ว่าจะกราบนานอย่างไร (ก็ปรับตัวเองได้ แต่ก็ประทับใจ) วันนั้นฟังธรรมได้เข้าใจดี เห็นด้วยทันทีในเรื่องการไม่ใช้เงินของพระ และถ้าเป็นญาติโยมก็สอนให้ประหยัดเห็นคุณค่า รู้สึกับธรรมะได้ตั้งแต่วันแรกเลย (ก่อนหน้าที่จะเจอวัดสันตฯ ก็ไปวัดอื่นๆมาก่อน ๕ ปีแล้ว) ซึ่งเคยเจอปัญหาเรื่องการใช้จ่ายเงินเพื่อสะสมบุญ ตอนนั้นได้แต่ตั้งข้อสงสัย ไม่เข้าใจ แต่พอมาฟังธรรมของสันตฯแล้วจึงเห็นด้วยว่า การทำบุญไม่ใช่ซื้อเอาด้วยเงิน

หลังจากนั้นก็มาวัดทุกวันอาทิตย์ หนักๆเข้าก็มาขออนอนที่วัดด้วย แต่ก็ต้องกลับไปบ้านช่วยเลี้ยงหลาน(ลูกของน้องซึ่งป่วยเป็นคนพิการ) ต้องคอยเลี้ยงดูในช่วงกลางวันพี่น้องต้องไปทำงานราชการ พอวันหยุดเราก็มาค้างที่วัดได้ ฟังธรรมจากทุกท่านเลยเข้าใจยิ่งขึ้น ตอนนั้นอยากมาอยู่ที่วัดเลย แต่ก็ต้องเกือกลูกน้องๆ ด้วย

- สิ่งที่นำไปปฏิบัติหลังจากฟังธรรมครั้งแรก
  - ๑. เลิกเนื้อสัตว์ทันที หันมากินมังสวิรัต
  - ๒. ฝึกกินมือเดียวทันที ทำได้ไม่ยากไม่ลำบาก
  - ๓. เลิกอบายมุข ตอนนั้นคิดเล่นไปพอๆ
- ตอนกินมังฯและมือเดียวใหม่ๆ ผอมมาก ตัวดำ มีแต่คนทัก คนว่า แต่เรารู้สึกว่า ใครว่าอย่างไรก็ช่างเขา เราจะปฏิบัติของเราไป ตั้งใจมั่นใจเลยว่าจะทำตลอดชีวิตด้วย เพราะเรารู้ว่าดี มันคงเพราะเราเชื่อศีลของเราให้บริสุทธิ์ เราไม่สงสัยอะไรแล้วนี้ ไม่ว่าจะเรื่องแต่งงานเราก็ไม่เรื่องทำมาหากิน หาเงินทอง ก็ไม่ พอคิดตอนนั้นพ่อท่านกำลังจะเปิดโครงการหมู่บ้านชุมชนปฐมโศก จึงชวนกันกับป้ามาวไปเพื่อจะปลูกบ้านที่พอดีเจอญาติธรรมอีกคนหนึ่งซึ่งรู้จักกันที่บรณวันนั้นก็ตกลงใจหุ้นกัน ๓ คนซื้อที่ปลูกบ้านที่ปฐมโศกแล้วก็ย้ายไปอยู่เลย ซึ่งญาติพี่น้องพ่อแม่ของคุณยายก็ไม่ว่าอะไร ให้มาอยู่ปฐมโศกอย่างดีเรียบร้อย

❤️ อยู่วัดปฐมโศก

แม้จะไม่สะดวกอะไร เช่น น้ำก็ไม่ค่อยสะอาด เพราะต้องใช้น้ำในคลอง ไฟฟ้าไม่มีต้องใช้เทียนหรือตะเกียง แต่เขาเห็นว่าไม่ลำบากอะไร เพราะสิ่งเหล่านี้เราได้ฝึกตั้งแต่เรายังเด็กแล้ว อะไรที่ไม่เห็นเป็นเรื่องที่จะทำให้เราไม่อยากอยู่ที่วัดนี้เลย คุณยายชอบฟังธรรมมาก รู้สึกว่า การได้ฟังธรรมเหมือนเป็นการได้ดื่มน้ำเย็นชื่นใจ ถ้าไม่ได้ฟังก็เหมือนร่างกายขาดน้ำ มันห่อเหี่ยว หมดเรี่ยวแรง ได้ฟังธรรมจากที่ไปมาก กินข้าวก็เปิดฟัง นอนก็เปิดฟัง ตอนทำงานทุกอย่างที่ทางวัดพาทำ เราก็อ่านได้ มีโครมาสอนเรื่องอะไรโดยเฉพาะเรื่องของสุขภาพก็เรียนกับเขาหมด แต่ก็ไม่ถึงกับโตงอะไรก็จะมีอะไรให้เรียนก็เรียนก็รู้ แต่ไม่ปฏิบัติสุดโต่งชอบกินอาหารแบบธรรมชาติคือ การกินอาหารที่ไม่ปรุงแต่ง

❤️ ร่มกัโอะ ขม.ม.อ. (มร.อ.)

สมัยก่อนเคยทำร้านอาหารเนื้อสัตว์อยู่ช่วงหนึ่ง เมื่อทางวัดมีดำริจะทำร้านมังสวิรัต ก็เลยรวมตัวกันมาทำร้านที่หลังโรงหนังตลาดโอเดียนคุณประกอบแพ็คอาหารใส่ท้ายจักรยานเข้าไปขายในตลาดหลายปีต่อมาก็มีร้าน มร.อ. ปัจจุบันนี้ (ซึ่งร้านก็ได้มาด้วยน้ำพักน้ำแรงของคนในร้านนั่นเอง) ช่วยที่ร้านประมาณ ๑-๒ ปี แม่ของคุณยายป่วยหนักช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ คุณยายก็เลยต้องไปดูแลแม่ ประมาณ ๖-๗ ปีโดยการตั้งจิตว่าจะปฏิบัติที่บ้านให้เหมือนกับอยู่ที่วัด ซึ่งคุณแม่ก็มีความซื่อสัตย์ถูกปฏิบัติธรรม คุณแม่เสียชีวิตแล้วก็กลับมาอยู่ปฐมโศกอย่างเดิม กลับไปที่ร้านลืมเรื่องการทำกับข้าวไปหมดเลย ต้องพินกันใหม่อีกตั้งนาน

❤️ สิ่งที่ได้จากการปฏิบัติธรรม

ได้สภาวะของความสงบสุขสันติเกิดศรัทธาอันคงมั่นว่า เราไม่ไปที่ไหนอีกแล้วถ้าไม่มีดีกว่าที่โศกนี้ เมื่อก่อนทำงานก็ทำแต่งงานจริงๆ ไม่ค่อยจะได้ฟังธรรมอะไรเลย มาช่วงหลังสมณะไปเทศน์ให้ฟังถึง มร.อ. จึงได้ภาษาธรรมะมาเทียบเคียงกับสภาวะจริงของเรา รู้สึกสนุกและมีปีติมากยิ่งขึ้นนิสิตม.วช.ด้วยได้ร่วมกิจกรรมกลุ่มก็ยังมีมีความสุข ปัจจุบันนี้มีปีติ มีความสุข มั่นรู้ว่า เรามีดีและได้ดีจากการได้ทำงาน ได้ปฏิบัติธรรมนี้

❤️ อธิฐานจิต

จากการที่พ่อท่านอธิฐานจิตว่า จะเป็นพ่อจริงของทุกๆคนพวกคุณจริงๆ คุณยายก็เลยตั้งอธิฐานขอปฏิบัติธรรมให้ได้จริงๆ จริงๆ จะได้เป็นลูกของพ่อท่านได้จริงๆ ขอตั้งใจที่จะทำได้ให้จริงๆด้วย และก่อนออกจากบ้านแต่ละวันทุกวันก็จะตั้งอธิฐานจิตจะปฏิบัติบูชา สำนวณกาย วาจา จิต (สำรวมอินทรีย์) ทำจิตให้หนึ่งๆ เป็นการสำรวจตัวเอง ทำทุกวัน และในเวลาขณะทำงานก็ตรวจบ้างถ้านึกได้ แต่การตั้งจิตอธิฐานนี้แหละ รู้สึกได้อะไรดีๆ ได้จิตที่ปีนกลางๆดี ได้การฝึกละวางของภายนอกและเริ่มวางภายใน

❤️ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องงาน

เมื่อไม่มีโครมาสืบทอดงานของเราเราก็ต้องอยู่ต้องทำไปก่อน แต่ว่า ก็ยังรักและห่วงใยในคนร่วมงานที่บุกเบิกกันมาแต่ก็เป็นโทษซึ่งกันและกันได้ในส่วนของความเจริญบ้างละ โทษที่ยอดเยี่ยมที่สุดคือคนที่ใกล้กันมากที่สุดนี้แหละ คนที่ผูกพันที่สุดนั้นแหละ เราจะทำอย่างไรที่จะให้เป็นกลางๆได้ เช่น เรารู้แล้วเราก็อ่านในเรา ไม่ชมของใครคนเดียวยุ

❤️ ฟากข้อคิด

คนจะเป็นคนเก่งได้ต้องอาศัยคนข้างเคียง ฉะนั้นอย่างหลงเหลือว่า ผลสำเร็จของตัวนั้นเป็นผลงานของตนแต่ผู้เดียว แต่มันเป็นผลงานของผู้คนเคียงข้างเราด้วย. © ภาวภัทท์

✦ **สถาบันขยะฯ ต่อกากน้ำ๑**

ประชุม ๒๑ เม.ย. ๒๕๕๐ แต่ด้วยความกระตือรือร้น หลายชายแหงจึงไม่สามารถมาร่วมประชุมได้ เพียงแต่ส่งข่าวมาบอกว่า จะให้ความร่วมมือกับทางสถาบันฯอย่างเต็มที่ พอท่านให้โอวาถึงความสำคัญของสถาบันฯว่า “ให้เห็นความสำคัญอย่างจริงจังของสถาบันฯนี้ สถาบันขยะฯมีโลโก้แล้ว ภาษาอังกฤษก็มีแล้ว ไม่ใช่พูดเล่นๆ FE.TV.ก็ขอฝากชีวิตไว้ที่สถาบันฯ อยากให้เกิดขึ้นมาให้ได้ จะได้เป็นกิจการที่ไม่ใช่เรื่องธรรมดา มันจะเป็นส่วนที่เกี่ยวกับปุ๋ยและสังคัม กสิกรรมเรื่องใหญ่อย่างไร ขยะก็อย่างนั้น ปุ๋ยก็เป็นตัวกลาง ปุ๋ยสะอาดมันคือ อาหาร ฉะนั้นอุจจาระกับอาหารมันเนืองกัน เราต้องพยายามเพิ่มเติมความแข็งแรง เสริมกันไป ใหม่ๆอาจประชุมบ่อยครั้ง ทั้งวิสามนญ ขอย้ำว่า เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล่นขอให้พวกเราเอาจริงเอาจังกันเพิ่มขึ้น ขอขอบคุณทุกคนมากที่ช่วยกัน

ในการประชุมก็ได้คณะกรรมการของสถาบันฯโดยมี **คุณไชยวัฒน์ สินสุวงศ์** เป็นผู้รับใช้เบื้อเริ่มเทิม(พรบ.)กรรมการก็มาจากผู้อาสาสมัครและเป็นโดยตำแหน่งคือตัวแทนชายแหงของโศก และมอบหมายให้แต่ละชายแหงจัดดำเนินการตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงาน โดยนัดประชุมครั้งต่อไป ๑๒ พ.ค. ๒๕๕๐ เวลา ๑๓.๐๐ น.

สำหรับชายแหงของพุทธสถานสันตโศก **คุณธีรณี ศรีเกิด** พรช. รายงานดังนี้ “เรา ได้ทีมผู้ปฏิบัติงาน ๒ ส่วนใหญ่ๆ คือ ส่วนหน้าวัด(บริเวณหน้าร้าน บจ.แต่ชีวิต อนาคต จะย้ายเข้าไปในตึกเก่าของบจ.พลังบุญ)ซึ่งเป็นร้านค้าจำหน่ายของเก่ายังใช้ได้ ซึ่งมีผู้ทยอยนำมาบริจาคทุกวัน การจำหน่ายตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐-๑๘.๐๐ น. ทุกวัน ชื่อร้าน “**ประโยชน์สูง-ประหยัดสุดด้วยหัวใจ**” และอีกส่วนคือ ส่วนที่อยู่ท้ายซอย เป็นสถานที่คัดแยกซึ่งก็มีสมาชิกหมุนเวียนกันมาช่วยไม่ได้ขาด

ยิ่งได้รับความเมตตาจากพ่อท่านเดินไปดูและแนะนำงานทุกวัน สมาชิกที่ช่วยกันก็มีทั้งสมาชิกประจำและสมาชิกสมทบคือผู้อาสาสมัครมาช่วยงานตามแต่สะดวก ในส่วนตัวแล้วรู้สึกยินดี เต็มใจ และมีความสุขมาก ตั้งใจจะทำเต็มที่กับการจัดขยะทางด้านนามธรรมก็กระทำโดยจะสำรวจตัวเองทุกวันว่า วันนี้เราจะสละอะไรที่เป็นส่วนเกินทั้งในรูปของวัตถุและไม่ใช่วัตถุ อย่างน้อยวันละ ๑ อย่าง เช่น ข้าวของเครื่องใช้ในบ้าน เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มต่างๆ หนังสือ(เป็นของรักของหวงมาก) รู้สึกตื่น

เชิญร่วมสนับสนุนFE.TV.จากขยะทองหน้า บจ.แต่ชีวิต

ทีมงานกำลังจัดระเบียบขยะ

ต้นมากที่ได้มาทำงานนี้ ส่วนทีมงานก็ตื่นตัวกันมาก พวกเราจะทำงานอย่างเป็นทีมเวิร์คจึงจะประสบผล เราต้องเรียนรู้และทำร่วมกัน ยิ่งพ่อท่านเมตตาได้ส่งผู้เชี่ยวชาญงานด้านนี้เป็นพิเศษอย่าง**คุณ หินจริง ธีรธัญคำ** แถมมีผู้ช่วยสำคัญอย่างเช่น **คุณเกร็ดดิน คุณวรรณรีย์ คุณตะวัน ธรรม** ฯลฯ การแยกขยะเป็นเรื่องที่เข้าใจได้ไม่ยาก งานนี้เป็นงานที่ซัดเกลาคจิตใจเรา เพราะเราต้องประสานการเรียนรู้ร่วมกันได้นั้นเองคือการปฏิบัติธรรมโดยตรง”.

ความคืบหน้าของ FE.TV. หลังงานปลุกเสกฯ ทีมที่ดูตื่นตัวกันมากทีมรับผิดชอบงานASTVตามบ้านญาติธรรม ซึ่งทีมงานนี้เป็นทีมใหญ่ที่แบ่งกันทำ เช่น สันตโศกก็มีทีมงานของคุณแก่นคม ชำนิกุล (ศิษย์เก่าฯ), เชียงใหม่ก็มีทีมคุณเพื่อนไพร(พี่แดง)ฯลฯ

ฝ่ายช่างเทคนิคมีทีมงาน**คุณหินไฟ** หมายยอดกลาง ก็แทบไม่มีเวลาหลับนอนกันเลยทีเดียวเพราะ ต้องทำทั้งการติดตั้งห้องถ่ายทำรายการชั่วคราวที่ห้องประชุม มัณฑล(ตึกสถาบันบุญนิยม), การถ่ายทำรายการต่างๆตามผังรายการ, การตัดต่อรายการที่มีมากมาย, ที่สำคัญคือต้องเสียเวลามากสำหรับการเดินทางประสานการทำงานซึ่งอยู่กันคนละที่ (สถานีตั้งอยู่ที่บ้านท่าพระอาทิตย์, สถานที่ตัดต่ออยู่ที่ปฐมโศก จ.นครปฐม, สถานที่ถ่ายทำอยู่ที่สันตโศก กรุงเทพฯ) แต่หลังจากเคลื่อนย้ายเครื่องไม้เครื่องมือและทีมงานมาที่สันตโศกได้แล้วทุกอย่างดีขึ้นตามลำดับ

ฝ่ายเสนอและออกอากาศ(ดาหน้ากันมาขึ้นรา) เนื่องจากเป็นงานที่ใหม่มากๆ สำหรับหลายๆคน คำติจึงมากกว่าคำชม แต่ทุกคนก็ยังมีความตั้งใจเต็มเปี่ยม สำหรับคณะกรรมการบริษัททยอยหลังเข้าครรถอง

กิจกรรมกลุ่มสี่๘ ช่วยกันแยกขยะทอง

จากห้องประชุมกลายเป็นห้องตัดต่อรายการทีวี

จำกัด ก็มีการประชุมกันอย่างไม่เว้นแต่ละวัน และจะมีการประชุมใหญ่อีกครั้งในวันที่ ๗ พ.ค. ๒๕๕๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. ขอเชิญท่านผู้สนใจเข้าร่วมประชุมด้วย และยังคงต้องการผู้มีจิตอาสาอีกมาก ที่ต้องการจะมีส่วนร่วมในการสร้างสถานีโทรทัศน์ที่เชิญสมัครเข้าช่วยงานได้ที่

สนง.FE.TV. บริษัททยอยหลังเข้าครรถองจำกัด ๖๗/๑ ซ.นวมินทร์๔๔ ถ.นวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทร.๐๒-๗๓๓๕๔๘๔ แฟกซ์ ๐๒-๓๗๔๕๕๗๐ (คุณฝ่าฝืน แสงอาทิตย์)

บริการติดตั้งรับสัญญาณFE.TV.

✦ **ค่ายยุวพุทธ** *ต่อจากหน้า*

สวนบุญผักพืชตลอดงาน สถานที่สัปปายะแห่งนี้ มีทั้งคลองขุด สวนผัก ลานก่อกองไฟ ป่าพิน และดวงดาวพรwabนท้องฟ้าที่ไม่มีแสงสีรบกวนยามค่ำคืน ที่สำคัญเจ้าของบ้านที่แสนอบอุ่นและเอื้ออาทร สมาชิกค่ายรวมพี่เลี้ยงประมาณ ๑๐๐ กว่าคน

วันแรกหลังจากปฐมนิเทศโดยสมณะลานบุญ วชิโร ชาวค่ายเริ่มออกเดินทางไปยังสวนบุญผักพืช ได้รับการกล่าวต้อนรับจากพี่ๆ สัมมาสิกขาตามฐานระหว่างเดินทางเข้าค่ายและผู้ใหญ่ในชุมชน คือ **คุณป้าอาภรณ์ วิชัยดิษฐ์** ต่อด้วยกิจกรรมสลายพฤติกรรม คณะครูตรวจของต้องห้าม(มือถือ ของมีค่าฯลฯ) และเก็บรองเท้า เก็บของเข้าที่พัก เตรียมพร้อมรับประทานอาหาร และร่วมกิจกรรมยามค่ำคืน “ดีก็ได้ ร้ายก็ลืม” เป็นการเล่นเกม ผ่านฐานต่างๆที่สอดแทรกสาระ เช่น ฐานซักผ้า, ถ้วยสมานธิ, จำกันได้ไหม, พายเรือ ฯลฯ ซึ่งล้วนแต่เป็นการฝึกทักษะในการใช้ชีวิตชาวค่ายแท้ๆ ก่อนเข้าอนสมณะลานบุญและสมณะธรรมทาบฟ้า นำพาเด็กสวดมนต์และที่สำคัญลืมไม่ได้คือ การตรวจศีลก่อนนอน

เช้าวันใหม่ตื่นเต็มตาด้วยความสดใสพร้อมทำวัตรเช้าเวลา ๐๕.๐๐ น. รับฟังธรรมะดีๆสนุกๆจาก **สมณะลานบุญ สมณะธรรมทาบฟ้า ลิกขมาตุบุญจริง** หลังจากนั้นแบ่งกลุ่มหุงข้าวทำกับข้าวโดยมีพี่เลี้ยงคอยดูแลเมื่อเด็กๆหุงข้าวเสร็จ แต่ละกลุ่มจะนำมาถวายสมณะ ลิกขมาตุ ซึ่งแน่นอนวันนั้นท่านก็ได้ฉันข้าว ๓ กษัตริย์(ปกติไม่มีถวายแน่นอนนอกจากในค่ายเท่านั้น คือ ข้าวสุก ข้าวดิบ และข้าวใหม่ป่นกันไป) ยามเช้าพี่สุรเดช พาน้องชาวค่ายยัดเส้นยัดสายทำเกษตร โดยการหว่านถั่วในแปลงนา ถือเป็นอีกกิจกรรมที่สร้างความประทับใจไม่รู้ลืมให้หลายคน เพราะได้ฝึกความอดทนอย่างมาก เนื่องจากระยะทางจากศาลาและแปลงนาห่างกันประมาณครึ่งกิโลเมตร ถอดรองเท้าเดินท่ามกลางหินกรีดที่แหลมคม พอลงแปลงนาหว่านถั่ว ก็เจอกับดินนาที่แข็ง กว่าที่จะเสร็จภารกิจ ทำเอาเท้าหลายคนระบมไปหมด ถือเป็นครั้งหนึ่งในชีวิตทีเดียว **สมณะฟ้าไท สมชาติโก** เทศน์ให้เด็กๆฟังในช่วงก่อนฉัน แต่ค่ายครูดาวจะง่ายกว่านั้นไม่มี ก่อนเทศน์เลยจัดให้มีการจ่ายค่ากันท์เทศน์ก่อน โดยเด็กๆทุกคนเขียนสิ่งที่ไม่เคยทำที่บ้านมาติดต้นไม้เป็นกันท์เทศน์ถวายสมณะ

● **แต่ละความรู้ลึก**

น้องพรพิมล กำลั้งดี อายุ ๑๓ ปี “ได้เล่นน้ำคลอง, ทำวัตรเช้า, ตื่นตอนเช้า, กินมังสวิริติ, ทำกับข้าวโดยใช้พื้นที่เอง, ฟังเทศน์ถึงจะลำบากแต่ก็จะอดทนค่ะ”

น้องศศธร เกตุจันทร์ “วันนี้หนูดีใจมากที่ไม่ได้บยุง หนูดีใจมากที่ไม่ฆ่ายุง ถ้ามีค่ายคราวหน้าหนูจะฆ่าอีกนะ หนูชอบมากเลยคะที่ลำบากคือหนูเดินเหยียบหิน หนูเจ็บมากเลยคะ ขอบคุณในทุกสิ่งทุกอย่างที่ให้คะ”

น้องชิดชนก กำลั้งดี “การหว่านเมล็ด

ถั่ว มันเป็นอะไรที่ยากลำบากมากเจ็บเท้าสุดๆ ยิ่งนานยิ่งระบมจนน้ำตาไหลเลยคะ รู้สึกว่า ชาวนาเขาจะลำบากอย่างนี้ไหมนะ ถ้าใช้ก็คงสุดๆเลยคะคะ (สงสารชาวนาจัง)”

กิจกรรมยามบ่ายคือพี่ให้น้อง พี่ๆกลุ่มศูนย์(พี่เด็กโต) ลงลอกคลองเอาบัวและพืชน้ำออก เพื่อเตรียมไว้สำหรับให้น้องเล่นน้ำ ส่วนเด็กเล็ก ก็เล่นน้ำ ก่อนเล่นน้ำมีการแบ่งกลุ่มทำอาหารกัน ค่าคืนนี้เป็นคืนพิเศษ เพราะเป็นคืนแห่งการแสดงละคร แต่ละกลุ่มจะมาจับฉลากหว่าข้อการเดินละคร และซ้อมจับเวลากลุ่มละไม่เกิน ๑ นาที เป็นไปด้วยความสนุกสนาน เสียงหัวเราะของเด็กๆ กังวานทั่วท้องทุ่งสวนบุญผักพืชทีเดียว โดยเฉพาะละครของพี่ๆกลุ่มศูนย์ เรียกเสียงฮาได้ตลอดเรื่อง และได้แก๊งคิดดีๆหลายอย่าง หลังจากละครจบก็ตรวจศีลกัน เด็กๆต่างพกความอิมเอมเข้าที่พักหลับไหลในเวลาประมาณเกือบ ๒๑.๐๐ น.

เช้าวันใหม่กับเสียงเพลงปลุกใจ หลังทำวัตรเช้าและกิจกรรมประจำแล้ว ในช่วงทานอาหารก็มีการฉายหนังที่มีคติสอนใจ และท่านสมณะก็ให้เด็กๆสรุปว่าได้แก๊งคิดอะไรบ้างจากการดูหนัง ช่วงบ่ายของทุกวันเป็นฐานงาน “**รู้ไว้ ใช้ได้**” เป็นการฝึกให้เด็กๆทำอาหาร, งานประดิษฐ์, งานเกษตรฯลฯ แล้วแต่เด็กๆจะเลือกเรียนรู้ ผู้สอนก็เป็นผู้ใหญ่ในชุมชน บางท่านถึงขนาดขับรถมาเพื่อเตรียมสอนเด็กๆโดยเฉพาะ เช่น **พี่แสงขวัญ, พี่ใหญ่** (นศ.ปธ.) ฯลฯ คืนนี้เป็นคืนสังฆาสุดท้ายของงานค่าย จึงเป็นกิจกรรมรอบกองไฟ แต่ละกลุ่มจะส่งตัวแทนมาเป็นซูลู(ผู้อัญเชิญไฟเข้าสู่พิธี) แต่ละกลุ่มจะช่วยกันแต่งตัวให้ซูลูของตนบรรเจิดสุดๆเท่าที่อุปกรณ์ธรรมชาติข้างกายจะอำนวย บางกลุ่มถึงกับระดมสมาชิกดำเนิน เพื่อเก็บสาหร่ายมาเป็นกระโปรงให้กับซูลูของตน รอบกองไฟเริ่มประมาณ ๑๘.๐๐ น. มี**คุณศิริ ติรัตน** เป็นประธานเปิดงานรอบกองไฟ หลังจากซูลูอัญเชิญไฟมาจุด ความสนุกสนานเสียงหัวเราะก็เริ่มต้นพร้อมเสียงปะทุของกองไฟ

รับวันใหม่ด้วยการทำวัตรและตักบาตรร่วมกัน สมณะให้อวาทก่อนจาก และพิธีอำลาที่สร้างความประทับใจให้ใครหลายคน หลังรับประทานอาหารร่วมกันแล้ว ได้เวลาเดินทางกลับสันติโคศ พร้อมด้วยคำสัญญาว่า “เจอกันใหม่ค่ายหน้านะเพื่อน”

ครูตึก รอยทราย เล่าถึงบรรยากาศว่า “นับว่าค่ายนี้ประสบความสำเร็จ สถานที่จัดที่นี่ไม่มีสิ่งยั่วยุมอมเมา เด็กๆต่างให้ความร่วมมือในทุกกิจกรรม มีเพียงอากาศที่ร้อนมากเป็นอุปสรรค ประทับใจกลุ่มพี่เลี้ยงที่ขยันขันแข็ง ตั้งใจทำงานดูแลน้องๆดีมาก พี่ๆสัมมาสิกขาที่พร้อมที่จะเป็นฝ่ายบริการที่ดีประทับใจแม้มักรว นำรักมากเอาใจใส่เรื่องอาหารการกินไม่ให้มีอด นับว่าค่ายนี้เต็มไปด้วยความอบอุ่นสนุกสนาน ได้เพิ่มความอดทน รู้รักสามัคคี และเรียนรู้วิถีชีวิตเป็นอยู่แบบเรียบง่าย”

ลิกขมาตุบุญจริง ได้เล่าถึงบรรยากาศว่า “ค่ายนี้เด็กๆไม่กระจองอแง วันแรกมีเด็ก

อยากกลับบ้าน แต่พอเข้ากระบวนการกลุ่มก็ทำให้ลืมบ้านไปได้ การที่เด็กๆของเราได้ใช้ชีวิตอยู่อย่างนี้ เป็นการฝึกพึ่งตนเองได้ก็น่าประทับใจแล้ว แม้ลำบาก

น้อยแต่ก็สร้างคนให้มีความเข้มแข็ง ซึ่งจะเป็นการหล่อหลอมให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดี เห็นด้วยกับการจัดค่ายที่นี่ ผู้ใหญ่ บางท่านมาเห็นสถานที่ถึงกับบ่นว่าเด็กจะลำบากแต่เมื่อเด็กมาอยู่ค่ายจริงๆก็อยู่ได้ เสน่ห์ของสถานที่คือน้ำกับชีวิตธรรมชาติ การห่างไกลความเจริญเป็นตัวคุมให้เด็กสงบ ทำให้จิตใจเจริญ สถานที่ลำบากก็เป็นการคัดคนไปในตัว”

✦ **ชุมชนปฐมโศก**

สมาชิกค่ายยุวพุทธ วันที่ ๑๐-๑๔ เมษายน ๒๕๕๐ มีประมาณ ๘๐ คน แยกเป็น ๒ ส่วน คือ นักเรียนที่มาสักรเช้าเรียนโรงเรียน สัมมาสิกขา ชั้น ม.๑ ประมาณ ๒๐ คน อีกประมาณ ๖๐ คน เป็นผู้ที่มาเข้าค่ายยุวพุทธโดยตรง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กผู้หญิง อายุระหว่าง ๑๐-๑๕ ปี

จุดประสงค์ของค่ายคือ การเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ความกตัญญู ความอ่อนน้อมถ่อมตน เน้นเรื่องวัฒนธรรมไทย บรรยากาศโดยทั่วไป คือเด็กๆ มีความสุขดีและมีความประทับใจงานค่ายนี้ โดยเฉพาะการรดน้ำดำหัว ขอพรจากผู้ใหญ่ในชุมชน มีชาวชุมชน มีคุณยาย คุณตา เกือบทุกท่านในชุมชนได้ออกมานั่งให้เด็กๆ ได้เข้าไปรดน้ำ และก็อวยชัยให้พร

กิจกรรมเด่น เช่น การร่วมกันทำงาน ฝึกช่วยตัวเอง ดูแลตัวเอง แบ่งกันเป็นกลุ่มๆ แล้วก็หมุนเวียนกันไปทำอาหารในครัวโดยมีผู้ใหญ่ช่วยเป็นพี่เลี้ยงและสอนการทำอาหารด้วย กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการให้ความรู้

ในการปฏิบัติตัวในวิถีชีวิต(เน้นเชิงวัฒนธรรมไทย) เช่น การกราบ การไหว้ การวางตัวกับสังคม การดูแลตัวเองด้านสุขภาพขั้นพื้นฐาน การละเล่นแบบไทยๆในยุคก่อนๆ เช่น การเล่นงูกินหาง วึ่งเปรี้ยว รี่ข้าวสาร ฯลฯ ให้ลงภาคปฏิบัติจริง ใช้รูปแบบนันทนาการเป็นการถ่ายทอด

ทีมงานที่มาช่วยเป็นพี่เลี้ยงก็คือ พวกรุ่นพี่ที่เคยมาเข้าค่ายยุวพุทธครั้งก่อนๆได้มาช่วยเป็นพี่เลี้ยงหลายคน นอกนั้นก็มึนนักเรียนเตรียม ม.๔ สศ.ฐ.ช่วยเป็นพี่เลี้ยงให้กับน้องๆเตรียม ม.๑ ส่วน นร.เตรียม ม. ๔ ก็จะมีคณะครูคอยเป็นพี่เลี้ยงและที่ปรึกษาอีกทีหนึ่ง

คุณยังประโยชน์ (เอ้) “ดีใจที่น้องๆได้ใช้เวลาที่สำคัญในช่วงสงกรานต์มาฝึกอบรมตนเองอยู่ในค่าย ซึ่งตัวเองมองว่า การเล่นสงกรานต์นั้นมึนอันตรายมากทั้งจากบุคคล, การเดินทาง, และกิจกรรมอะไรหลากหลายอย่างในช่วงสงกรานต์นี้ แต่เมื่อน้องๆ เข้ามาอยู่ในค่ายก็ถือว่า ได้รับความปลอดภัยและยังได้ฝึกหัดขัดเกลาดน ได้ฝึกปรีอเรียนรู้อาริใช้ชีวิตตามวิถีไทยๆ ในทิศทางที่ถูกต้อง ซึ่งเดี๋ยวนี้นหาแหล่งที่จะถ่ายทอดอย่างนี้แทบไม่

ได้แล้ว สำหรับตัวเองก็รู้สึกมีความสุขไปกับน้องๆด้วย และยิ่งเป็นได้เป็นคนหนึ่งที่มีส่วนช่วยให้น้องๆ ได้มีความสุขเราก็งยังมีกำลังใจที่จะสานงานนี้ต่อไป”

๕ สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

วันที่ ๒๓-๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ จัดค่ายอบรมเยาวชน เน้นวิถีชีวิตชุมชนพึ่งตนเอง เศรษฐกิจพอเพียง เยาวชนที่มาเข้าค่ายส่วนใหญ่เป็นนักเรียนในโรงเรียนที่มีภูมิลำเนาเป็นครูสอนอยู่ที่นั่น และอีกจำนวนหนึ่งคือลูกหลานของญาติธรรมในชุมชน เริ่มกิจกรรมโดยแบ่งกลุ่มเข้าบ้านพัก แล้วก็ผจญภัยที่เน้นเนื้อหาสาระในเชิงของการอนุรักษ์พลังงาน (เข้าป่า หาพื้นไม้ใช้ในครัว) จากนั้นปฐมฤกษ์โดยสมณะดาวดินนำพาปฏิบัติธรรมคือศีล ๕

ช่วงค่ำหลังจากดูวีซีดีแล้วบอกเล่าความรู้สึกหลังดู จากนั้นสมณะสรุปให้แง่คิดแล้วแบ่งกลุ่มย่อยพบชาวชุมชน

๒๔ มี.ค. ๒๕๕๐

รายการทำวัตรเช้า หลังจากสวดมนต์พานักเรียนตั้งจิตอธิษฐานให้ลูกหลักพุทธแล้วฉายวีซีดีธรรมฉายพุทธประวัติ ตอนท้ายเป็นการสรุปของสมณะ หลังทำวัตรเช้านักเรียนบริหารกายแล้วเรียนรู้ ฐานงานตามวิถีชีวิตชุมชน

ก่อนฉัน ฉายวีซีดีพุทธประวัติ โดยสมณะพยายามโยงเข้าเนื้อหาธรรมะ แต่สังเกตว่านักเรียนยังขาดความสนใจ จึงให้ดูวีซีดีพุทธภิกษุในเคนยา แล้วเปรียบเทียบให้เห็นความหิวโหยที่ไร้ความหวังซึ่งรุนแรงกว่าความหิวโหยของนักเรียนในขณะนี้ เสร็จแล้วนักเรียนรับประทานอาหารต่อกิจกรรม ๕ ส ภายในสังฆสถาน

ภาคค่ำ เป็นรายการโรงเรียนของเราอยู่เป็นรายการสัมภาษณ์ปฏิบัติกรซึ่งประกอบด้วย นร.สส.ผ., ครู ทั้งก่อนและหลังเข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในชุมชน

๒๕ มี.ค. ๒๕๕๐

ทำวัตรเช้า ฉายวีซีดีพุทธประวัติต่อจากวันก่อน

ก่อนฉัน เป็นรายการแนะนำการกำจัดขยะและแยกขยะ ดำเนินการโดยคุณมานพร มีการแสดงของนักเรียนประกอบรายการ

ภาคค่ำ เป็นรายการม่วนชื่นโฮแซว ที่บริเวณลานฟ้าม่วน เริ่มด้วยการแข่งขันกีฬา อาริยะ โดยแบ่งกลุ่มแล้วให้แต่ละกลุ่มขัดหม้อที่เป็อนควันและเขมาแข่งกัน เป็นต้น

๒๖ มี.ค. ๒๕๕๐

ทำวัตรเช้า ฉายเรื่อง ๓๐ ปีแห่งการงานของพ่อท่านฯ เสร็จแล้วสมณะสรุปและตอบคำถามนักเรียน แล้วฉายความหลังในอดีตของชาวโศกให้ดูต่อ

จบรายการทำวัตรเช้าให้นักเรียนเก็บสัมภาระที่บ้านพักแล้วร่วมใส่บาตรสมณะ จากนั้นร่วมถ่ายภาพ เสร็จแล้วสมณะประเมินผลแล้วให้พรก่อนจาก หลังรับประทานอาหารแล้วเป็นพิธีอำลา ปิดค่ายอบรมด้วยความซาบซึ้งประทับใจ

ลักษณะพิเศษของการจัดงานครั้งนี้คือให้ความสำคัญกับผลที่จะเกิดกับผู้ปฏิบัติงานมากกว่าผลที่จะเกิดขึ้นกับผู้เข้าอบรม

และจากการประเมินตามแบบสอบถามที่ส่งกลับมา โดยรวมแล้วนักเรียนที่เข้าค่ายครั้งนี้ต่างพอใจกับบรรยากาศในงาน และต้องการให้จัดงานลักษณะนี้ในโอกาสต่อไป.

๕ รตนาคำหวัฯ ต่อจากหน้า ๑

ในเทศกาลนี้ ทางราชการยังได้กำหนดให้วันที่ ๑๔ เม.ย. ของทุกปีเป็นวันผู้สูงอายุแห่งชาติ ชาวโศกในแต่ละชุมชนได้เห็นความสำคัญของผู้อายุยามาโดยตลอด จึงได้จัดให้มีกิจกรรมรตนาคำหวัผู้มีอายุยาว เพื่อสืบสานประเพณีอันดีงามของชาวไทยแต่โบราณ

บรรยากาศของงานในบางชุมชนมีดังนี้

๕ ชุมชนสันตือโศก

ท่ามกลางเสียงซัดซ่า ละอองเย็นสดชื่นของน้ำตกได้ตึกพระวิหารฯสันตือโศก เวลาบ่ายโมงตรงของวันที่อาทิตย์ที่ ๑๕ เมษายน ที่ผ่านมา ผู้อายุยาวทั้งชายหญิง ๒๐ คน เป็นชาย ๔ คน หญิง ๑๖ คน อายุรวมกว่า ๑,๕๐๐ ปี ได้มานั่งเรียงแถวถือขันน้ำเลื่อมพรายไว้คอยรับน้ำที่ลอยด้วยดอกไม้หลากสีลัน หอมชื่นใจเมื่อเวลาลูกหลานญาติธรรมทั้งเด็กเล็ก หนุ่มสาว คนวัยทำงานไปสู่วัยกลางคนทั้งชายหญิง ต่างก็มารตนาคำหวัผู้สูงอายุ เพื่อขอพรจากท่านเหล่านั้นอันเป็นสิริมงคลแก่การดำเนินชีวิตตามวิถีทางของชาวไทยแต่โบราณ ในระหว่างพิธีมีเสียงดนตรีไทยบรรเลงประกอบกับเสียงของน้ำตก นกร้อง เสียงจ๊กจั่นและเสียงแห่งความสุขของผู้คนทั้งผู้ให้พรและผู้รับพร

๕ คุณรินทร์ อายุ ๕๓ ปี

“รู้สึกดีใจ รู้สึกดีใจ เห็นวัฒนธรรมในชุมชนที่ดี ได้มีโอกาสรดน้ำผู้ใหญ่ที่มีศีลมีธรรมแล้วเราได้รับคำอวยพรจากท่านจะเป็นสิริมงคลสำหรับตัวเรา อายุขนาดนี้แล้วเพิ่งจะมาได้รดน้ำผู้ใหญ่ที่สันตือนี่ ๒-๓ ครั้งเองเมื่อก่อนก็ไม่เคยรดน้ำผู้หลักผู้ใหญ่เพราะเป็นคนจีน รู้สึกประทับใจมากอยากให้มีต่อไปอีกเรื่อยๆ”

๕ คุณธิชาณี เจริญพงษ์ อายุ ๔๕ ปี จ.สระแก้ว

“รู้สึกดี ชาวโศกของเราอบอุ่น มีผู้สูงอายุมาร่วมกิจกรรมทำให้เราได้แสดงถึงความกตัญญูต่อบุคคลผู้ใหญ่และสอนให้เด็กๆเยาวชนและพวกเราทั้งหมดนี้ได้แสดงออกถึงความสามัคคีกันด้วย ประทับใจมาก จะมาร่วมกิจกรรมนี้ทุกๆ ปี อยากเห็นผู้มีอายุยืนยาวมาต่อแถวกันมากๆ เพราะจากที่พ่อท่านว่าจะอยู่ร้อยกว่าปี พวกเราก็คงจะมีแถวของผู้อายุยาวมากขึ้นทุกๆปี”

๕ นายกำธร อุทาหรณ์ (เจียม) นักเรียน ม.๖ สส.สอ.

“เป็นครั้งแรกที่มารตนาน้ำอย่างนี้ ดีน

เต็มดีเพราะไม่รู้ว่าจะได้พระอะไรบ้าง เป็นวัฒนธรรมแบบไทยๆ ควรรักษาไว้ครับ”

๕ คุณสถล อุปชาติ อายุ ๒๕ ปี

“ปีนี้ตั้งใจตั้งแต่แรกแล้วว่าที่จะมาร่วมกิจกรรมนี้ จึงได้มารู้สึกอบอุ่นมาก อย่างเมื่อก่อนอยู่ที่บ้านนอกก็มีพิธีกรรมแบบนี้ แต่หลังจากนี้หายไปแล้ว ยินดีกับหลายๆ คนที่มาช่วยกันรักษาประเพณีอย่างนี้ไว้ ซึ่งในสันตือเคยมาเป็นปีแรก แต่ก่อนเคยทำเมื่อสมัยเด็ก ที่หมู่บ้านซึ่งปัจจุบันหายไปแล้วประทับใจผู้สูงอายุและผู้ที่มีมาร่วมกิจกรรมทุกๆคนที่แต่ละคนก็มีความเป็นกันเองและได้เห็นหลายต่อหลายคนที่ยกอนุชาตรดน้ำคำหวักัน มันเป็นความสนุกสนานที่มีความสุขไม่ใช่ออย่างที่คนทั่วไปที่ทำงานอย่างตามความพอใจไม่มีความสุขไม่มีมารยาท”

๕ ชุมชนบ้านราชฯเมืองเรือ

พิธีรดน้ำคำหวัผู้สูงอายุของชาวบ้านราชฯเมืองเรือ จัดขึ้นในวันจันทร์ที่ ๑๖ เมษายน เวลา ๑๕.๓๐ น.ญาติพี่น้องมารวมตัวกันที่ศาลาเขื่อนเพ็งกัน ในปีนี้บ้านราชฯเมืองเรือ มีญาติพี่น้องคับคั่งเพราะมีผู้สูงอายุจำนวน ๒๔ ท่าน ลูกหลานตั้งแต่เด็กตัวเล็กตัวน้อยจนถึงผู้ใหญ่จำนวนร้อยกว่าคน

รายการเริ่มที่ได้ฟังข้อคิดดีๆ จากท่านสมณะ หลังจากนั้นตัวแทนลูกหลานเปิดใจและกราบคารวะพร้อมกัน ฟังคำพรจากผู้สูงอายุเสร็จแล้วจึงทยอยรดน้ำคำหวับรรยากาศอบอุ่นและเย็นฉ่ำ กิจกรรมเสร็จสิ้นประมาณ ๑๓.๐๐ น.

๕ ชุมชนภูผาฟ้าน้ำ

กลุ่มภูผาฯ และชาวชุมชนภูผาฟ้าน้ำทำพิธีรดน้ำคำหวัผู้หลักผู้ใหญ่เมื่อ อา. ๑๕ เม.ย. ๒๕๕๐ ซึ่งตรงกับวันพญาวัน โดยช่วงเช้ามีการประชุมกลุ่มภูผาฯ ที่ลานนาโศก ช่วงบ่ายเริ่มพิธีโดย ฟังผู้สูงอายุให้ข้อคิดดีๆแก่คนหนุ่มสาวและเด็ก เป็นการให้ศีลให้พร จบพิธีด้วยการก้มกราบผู้สูงอายุ

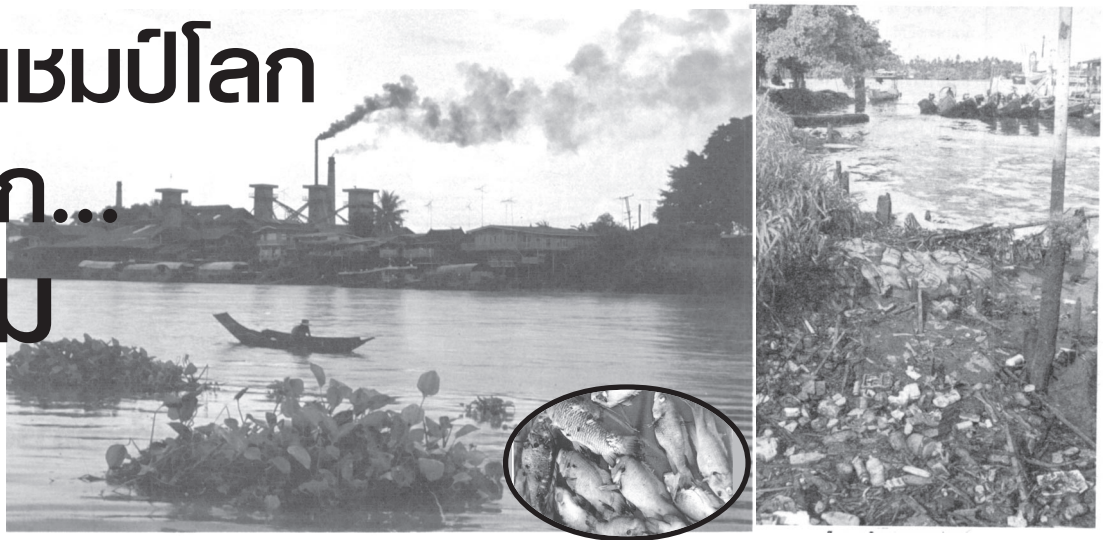
ชุมชนภูผาฯจัดพิธีรดน้ำคำหวัคนแก่คนเฒ่า เมื่อจันทร์ที่ ๑๖ เม.ย. ๒๕๕๐ ซึ่งตามประเพณีถือว่าเป็นวันปากปี โดยช่วง

บ่ายผู้เฒ่าผู้แก่รวมตัวกันไปกราบผู้ใหญ่ ซึ่งผู้เฒ่าผู้แก่แต่ละคนได้เปิดใจรำลึกถึงคุณความดีของผู้ใหญ่ แล้วผู้ใหญ่พูดเปิดใจให้ศีลให้พร สุดท้ายผู้เฒ่าผู้แก่ก็ก้มกราบผู้ใหญ่ด้วยความนอบน้อมในพระคุณ.

เอเชียแปซิฟิก แม่น้ำถูก... คุกคาม

กองทุนโลกเพื่อสิ่งแวดล้อมซีเอเซียแปซิฟิกแม่น้ำสายสำคัญเสี่ยงต่อการถูกคุกคามจากมลภาวะ การสร้างเขื่อนและภาวะโลกร้อน กวาด ๕ จาก ๑๐ ลำดับแรกของแม่น้ำที่ตกอยู่ในสภาพอันตรายทั่วโลก

กองทุนโลกเพื่อสิ่งแวดล้อม องค์การเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชั้นนำของโลกเผยแพร่รายงานที่มีความยาว ๕๓ หน้า ระบุมลภาวะ การสร้างเขื่อน และภาวะโลกร้อน อาจทำลายแม่น้ำสำคัญของโลกในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า ส่งผลให้เกิด

การขาดแคลนน้ำ และการสูญพันธุ์ของสัตว์น้ำหลายสายพันธุ์ ทั้งนี้ แม่น้ำ ๕ ใน ๑๐ อันดับแรกที่อยู่ในภาวะเสี่ยงสูงสุดล้วนแต่อยู่ในทวีปเอเชีย ประกอบด้วย แม่น้ำแยงซี แม่น้ำสินธุ แม่น้ำคงคา แม่น้ำสาละวิน และแม่น้ำโขง ซึ่งหล่อเลี้ยงชีวิตผู้คนมากกว่า ๘๒๐ ล้านคนทั่วภูมิภาค ขณะที่แม่น้ำอีก ๕ สายที่เหลือคือ แม่น้ำริโอแกรนด์/ริโอโบราโว และลาปลาต้า ในละตินอเมริกา แม่น้ำดานูบในยุโรป แม่น้ำไนลในแอฟริกา และแม่น้ำเมอร์เรย์-ดาร์ลิ่งในออสเตรเลีย

สำหรับแม่น้ำแยงซี กองทุนโลกระบุว่า เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของแม่น้ำที่ถูกปนเปื้อนอย่างรวดเร็วจากการพัฒนาเศรษฐกิจแบบก้าวกระโดด โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ และการพัฒนาภายในประเทศ ทำให้ปริมาณของเสียและขยะอุตสาหกรรมที่ปนเปื้อนลงแม่น้ำเพิ่มขึ้นถึง ๑๓ เปอร์เซ็นต์ในเวลา ๕ ทศวรรษ เพราะเกือบครึ่งหนึ่งของของเสียเหล่านี้ถูกทิ้งลงสู่แม่น้ำโดยตรง

แม่น้ำแม่โขงประสบปัญหาการจับปลาเกินขนาด ขณะที่การสร้างเขื่อนและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ก็ทำให้แม่น้ำสาละวินตกอยู่ในอันตราย ไม่เพียงเท่านั้นความต้องการน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคยังเพิ่มมากขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรในเมืองต่างๆ ที่อยู่ใกล้แม่น้ำอีกด้วย

กองทุนโลกเรียกร้องให้รัฐบาลประเทศต่างๆ เพิ่มความพยายามที่จะป้องกันและรักษาแหล่งน้ำ ไม่ว่าแม่น้ำ ทะเลสาบ หรือหนองบึง ซึ่งเป็นทั้งแหล่งน้ำดื่ม แหล่งอาหาร และทรัพยากรสำคัญสำหรับการเพาะปลูกของคนนับล้าน เนื่องจากในปัจจุบันรัฐบาลนานาชาติประเทศไม่มีความพยายามมากพอที่จะป้องกันการใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำเหล่านี้เกินความจำเป็น

เนื่องจากภัยคุกคามที่เกิดขึ้นกับที่ราบลุ่มแม่น้ำมีความหลากหลายและเชื่อมโยงถึงกัน จึงจำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขปัญหาแบบองค์รวมมากกว่า ที่จะมุ่งเน้นไปที่การแก้ไขเพียงเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งในที่สุดก็จะทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง

ตัวอย่างที่ทำให้เห็นภาพคือ ทหารรัฐบาลต้องการแก้ไขปัญหาคาการขาดแคลนน้ำ และเลือกที่จะสร้างเขื่อนเพื่อกักเก็บน้ำ ผลที่จะตามมาคือการผันน้ำออกจากแม่น้ำมากขึ้นซึ่งจะนำไปสู่ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ขณะที่รัฐบาลหลายประเทศมองว่าการสร้างเขื่อนพลังน้ำเป็นทางเลือกของพลังงานสะอาด แต่นั่นหมายถึงการสร้างเขื่อนและการผันน้ำออกจากแม่น้ำมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตในแม่น้ำที่จะเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (เอพี/เอเอฟพี).

(นสพ. มติชนรายวัน ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๐)

เก็บเบี้ย ใต้ถุนวัด

ตามประกาศคนเล็กๆ ทยอย SE.TV.

ตลอดจนผู้สูงอายุชาวโลกเขาคืออสังหาริมทรัพย์ที่ดี (หากท่านใดมีข้อเสนอจะเพิ่มเติมก็ติดต่อกลับมาที่คอลัมน์นี้ได้ ขอเสนอรับด้วยใจดีจิง)

๑. บริษัทฯ(ของเก่าที่ไม่ใช้ ของใหม่ที่เกินความจำเป็น) ใ้กับสถาบันฯของวิฑฒนาด้วยหัวใจ ที่มีเครือข่ายใกล้เคียงบ้านท่าน ได้ทุกเครือข่าย

คุณถามตัวเองอีกสักนิดนะว่า การนั่งของเราเป็นแนว เป็นแนวเข้าระบบเดิมที่ดีแล้วหรือไม๊ ตั้งสติดูให้ดีว่า อกจากให้ภาพกิจกรรมต่างๆ(นั่ง เดิน ฟัง นอน หรือทำงานอะไรอยู่) ของเราแต่ละคนๆ ออกไปสู่ สาสงาชาวโลกเขาอย่างไรดี (มีสติก็อยู่ตลอดเวลาว่า เด็จวนี้เราได้เป็นคนหนึ่งในจำนวนดาหน้ามาขึ้นเรา (ดาราของพระโพธิสัตว์)

๕. น้อมนำปฏิบัติตามใตลกความนี้ดูนะ "จิมทุกทิศ คือศิษย์พระโพธิสัตว์"

ขออนุญานำเสนอแต่เนื่อก่อน และองจากขอความร่วมมือด้วย ส่วนท่านผู้ใดมีเพิ่มเติมจะนำเสนองติดต่อกลับได้ ที่นี้ "เก็บเบี้ยใต้ถุนวัด"

☆ ดาวดวงนั้น

๑๖ จะตกชุดและเซงมากๆ หากพวกเขาผู้ซึ่งตั้งจิตตั้งใจเป็นลูกพระโพธิสัตว์ ของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์แล้วไม่ปรับตัวเองให้เป็นโศกชุด SE.TV. สำหรับคนเล็กๆตามประสาเราๆ ท่านๆ นั้นๆ คุณๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบเล็กๆ จุดหนึ่งของสังคมโศกนี้ได้มีส่วนช่วยเติมเต็มให้ SE.TV. ได้เพิ่มความสมบูรณ์เข้าไปอีก มีความคิดจากหลายๆคนมาแนะนำเสนอเพื่อเรา, ท่าน, นั้น, คุณ ได้ข้อคิดหรือขลางท่านตั้งใจปฏิบัติเป็นอย่างดีอยู่แล้วจะได้เป็นข้อเขียนขึ้นเป็นหลักฐานว่าทำได้จริง มีจริง เป็นผลจริงนะ: ขอเสนอเหล่านี้ ไม่ใช่เรื่องที่ต้องลงทุนหรือเพิ่มเติมให้เป็นภารกิจอันหนักขึ้นแต่อย่างใด หากทำได้กลับมีผลในทิศทางที่บ่งบอกถึงความเจริญขึ้นทั้งของผู้ปฏิบัติและสังคมประเทศชาติ

๒. จัดการกับของเก่ามีศิลปะ และวัฒนธรรมของเรา ก่อนนำมาบริจาค เช่น สิ่งใดควรล้างให้สะอาดก็ล้าง สิ่งใดควรพับจัดเก็บหรือจัดสรรอย่างถูกสุขลักษณะก็ควรทำ เพื่อฝึกหัดขัดเกลาที่ตนเองได้เป็นให้อย่างเบิกบาน ส่วนผู้รับก็จ้ะรู้สึกใจดีจิง

๓. สำหรับทุกท่านที่ติดตามทำกิจวัตรต่างๆ ร่วมกับหมู่กลุ่มส่วนใหญ่ซึ่งเป็นวัฒนธรรมอันดีอยู่แล้ว

เมื่อโศกเข้าสู่ยุคของนักชดชรี ๔ ชาวโศกควรจะปฏิบัติธรรมอย่างไรจึงจะพัฒนาให้กับยุค มีคำตอบจากท่านสมณะเดินดิน ดิถวิโรคะ

ในยุคที่ชาวโศกมีงานขยายกว้างออกไปหลายด้านด้วยกันสิ่งที่เราต้องตระหนักกันให้มากในขณะนี้คืออะไร?

เราต้องคำนึงกันว่า พวกเราเป็นคนกลุ่มน้อยและคนของเราไม่น้อยแต่เราต้องทำงานขยายกว้างเพื่อมวลมนุษยชาติ ดังนั้นการรวมพลังเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจึงจำเป็นอย่างยิ่ง ยิ่งยุคนี้รัฐบาลต้องการสังคมสมานฉันท์แต่เขาไม่เน้นการลดกิเลส จะเห็นได้ว่ายิ่งสมานฉันท์ก็ยิ่งแตกแยกบานปลายและคุ้มเบ้ไปหมด

สมานฉันท์คือ การมีความปรารถนา ร่วมกัน มีความพร้อมใจกัน ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ ก็เพราะเรามีสารณียธรรม ๖ มีเมตตา ภายกรรมต่อกัน เมตตาวชิกรรมต่อกัน เมตตาโมกรรมต่อกัน มีสาธารณโลกี มีทิวสามัญญา (มีความเห็นเสมอสมานกัน) มีศีลสามัญญา (มีศีลที่เสมอกัน) ดังนั้นถ้าพวกเราสมานฉันท์กันไม่ได้ก็ไม่รู้จะไปหาสังคมที่ไหนมาสมานฉันท์

สิ่งที่อ.ต.ร. ก็คือการยึดความคิดของตนเองว่าถูกที่สุด หัวอัยเรื่องนี้แน่ ตรงนี้จะทำให้เกิดการตัดญาติขาดมิตรหรือตัดตอนพี่ๆ น้องๆ ของเราออกไป ทั้ๆที่เขาที่ยังถือศีลกินเจ ละอบายมุขเหมือนกัน แต่อาจจะมิชอบภพรองที่ไม่สมบูรณ์อยู่ ซึ่งถ้าถามย้อนกลับมาที่ตัวเรา เราก็มึ่เช่นกัน แต่หลายคนอาจจะไปมีภพว่าชาวโศกน่าจะสวยงามดังทองคำ ยุคนี้เป็นยุคที่เราต้องมารณรงค์เก็บขยะ ดังนั้นใครไปยึดภพทองคำ อยู่ในบารมีของพวกเราไม่ถึงขนาดนั้นหรอก พ่อท่านให้นโยบายอยู่แล้วว่า เราจะเอาขยะเอาขึ้นนี้แหละ มาสร้างทองคำเพื่อมาช่วยฟ้าอีกทีหนึ่ง ดังนั้นเราจะต้องพยายามที่จะมองเห็นส่วนที่เป็นประโยชน์ของเพื่อนที่เขายังมีอยู่และเก็บเอาส่วนที่เป็นประโยชน์เหมือนกับเราไปเจอขยะ อันไหนที่เป็นประโยชน์เราก็ก็นำเอามาใช้

ส่วนที่เราตัดตอน หรือพิพากษาคัดสินตัดสินผู้อื่น ส่วนใหญ่แล้วมันเกิดจากรอยแผลเก่า ที่เคยมีเคยสะสมไว้ ซึ่งจริงๆ แล้วรอยแผลเก่า ที่เกิดขึ้นได้นั้น ไม่มีคนอื่นในโลกที่มทำให้เราเกิดบาดแผลในจิตใจได้หรอก แต่จริงๆ แล้วมันเกิดขึ้นจากความยึดมั่นถือมั่น เกิดจากมีอุปาทานของเรา แล้วเราก็ก็นึกคิดที่มีกัลยาณมิตรเขามาล้างอุปาทาน ล้างความยึดมั่นของเราโดยเฉพาะ

ถ้าเรามีการเพ่งมองตนเองอย่างนี้ มีการอ่าน ผัสสะและล้างอุปาทานตนเองอย่างนี้อยู่ตลอดก็จะล้างทิ้งแผลเก่าได้และสามารถสมานฉันท์กับทุกๆคนได้ ยุคนี้เป็นยุคที่เราจะต้องมารวมแรงร่วมมกยกันจริงๆจึงจะสามารถทำงานเพื่อช่วยมนุษยชาติไปได้

เมื่อปฏิบัติธรรมแล้วดูเหมือนว่าหลาย คนมีแต่หนักขึ้น ทั้งอ่อนล้าทั้งอ่อนแรงจนดูเหมือนว่ามองดูที่หนักก็เจอแต่ทางตันไปหมดจะแก้อย่างไร?

พวกเราต้องมาเจอทางตัน เพราะมาถึงจุดหนึ่งเราไม่สามารถแยกออกระหว่างคุณวิเศษ กับ คุณ(น)ะวิเศษ! มันเป็นคนเดียวกัน มันเป็นคนเดียวกันแต่ว่ามันมีสองความหมาย คนที่ต้องพบทางตันก็เพราะสำคัญคนว่าเราเป็นคนวิเศษแล้ว แต่ไม่ใช่คุณวิเศษ ถ้าเป็นคนวิเศษก็จะมีชีวิตที่เดินทางไปสู่สุญญ มีชีวิตที่เล็กน้อยลงไปเรื่อยๆ เหมือนผ้าขี้ริ้วที่ใครไปเช็ดไปถูอย่างไรก็ได้ แต่ถ้าเราหลงตนว่าเราเป็น คุณ(น)ะวิเศษ! นี่มันจะสำคัญคนว่าเป็นดังคนแกะทองค่านับวันๆ ฉันทมีแต่ความยิ่งใหญ่ มีแต่ความถูกต้อง มีแต่ความเหนือใครๆ ไปเรื่อยๆ ดังนั้น คุณ(น)ะวิเศษ! ก็จะหนักไปขึ้นไปเรื่อยๆ แต่ผู้ที่มีคุณวิเศษจะมีแต่เบาขึ้นเรื่อยๆ แม้ งานจะยุ่งเยอะเลอะเทอะ พ่อท่านบอกต่อไปเราจะเจริญแบบยุ่งเยอะเลอะด้วยซ้ำไป แต่ก็จะมีเจริญขึ้นไปเรื่อยๆ แต่ถ้าเราหลงตัวว่าเราเป็นคนวิเศษ มันจะมีแต่ความหนักขึ้นเรื่อยๆ ยิ่งมีคนมาท้วงมาติงอีก มันก็จะรู้สึกว่าจะเอาอะไรกันนักกันหนาทำทุกวันนี้ก็จะตายขอหัวค้ออยู่แล้ว

คนที่มีความวิเศษยิ่งได้รับขุมทรัพย์ ก็ยังจะซาบซึ้งในความมีมิตรดีสหายดี แต่คนที่หลงสำคัญคนว่าเป็นคนวิเศษยิ่งได้รับขุมทรัพย์ก็จะรู้สึกว่าจะเจ็บปวดทุกข์ทรมาน กลัดหนอง และก็จะหลงสำคัญในความคิด จนกลายเป็นเรื่องความคิดขำโครยาคะ อันนี้คือสภาวะ แต่ปากก็ บอกว่า "บอกได้ บอกได้" พอบอกขึ้นมาก็ผางๆ ขึ้นมาทีเดียว

คนที่มีความวิเศษก็จะมีธงชัยหรือมีเป้าหมายคือ ความเป็นอาริยะสูงขึ้นไปเรื่อยๆ เป็นโสดาฯ สกิทาฯ อนาคาฯ เป็นเป้าในการทำงาน แต่ผู้ที่ตกอยู่ในภพของ คุณ(น)ะวิเศษ! เป้าหมายคือความสำเร็จของงาน จะเอาเป็นเอาตายกับงาน พร้อมทั้งจะตัดพืดัดน้อง ถ้าเป้าหมายของตนไม่สำเร็จ สุดท้าย ชีวิตของเขา ก็คือ ครก สากกะเบือ ชาม กะละมัง หรือ กะปิ ปลา ร้า ถั่วเน่าหรืออะไรก็ได้ที่ไปหลงสำคัญว่าคือความวิเศษ เป็นเรื่องที่เรากำลังคิด และหลงสำคัญว่ามันเป็นสุดยอดของชีวิตของเรา ทำให้ชีวิตของเราวิเศษเก้งก้างขึ้นมา

จุดสำคัญของความเป็น คุณ(น)ะวิเศษ! ก็คือไม่ฟังใคร ซึ่งก็ทำให้เห็นเป็นคนที่ยาดล้มมาทิว เป็นคนที่ไม่ได้ เป็นมนุษย์อวรรณัง เป็นมนุษย์ไม่มีวรรณะ เป็นคนที่แข็งกระด้าง ไม่สามารถปฏิบัติมรรคมืองค์ ๘ ได้ เพราะผู้จะปฏิบัติมรรคมืองค์ ๘ ได้ พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ว่า จะต้องเป็นคน

อ่อนน้อม ต่อเพื่อนสหธรรมิกด้วยกัน แต่คนที่แข็งกระด้าง ข่มคนอื่น ไม่สามารถปฏิบัติมรรคมืองค์ ๘ ได้ เพราะการหลงเป็น คนวิเศษนั่นเอง

การเป็นคนที่มีความวิเศษก็จะยินดีต่อผัสสะขันธ์ที่จะทำแบบฝึกหัด เพราะว่ายิ่งทำงานมากขันธ์ก็ยิ่งมีผัสสะมากขึ้น มีแบบฝึกหัดที่ตนเองจะได้ล้างมานะ ล้างอึดตา ล้างอรูป อึดตาตนเองไปได้เรื่อยๆ แต่ผู้ที่หลงสำคัญคนว่าเป็นคนวิเศษแล้วนี้ ก็จะยินดีต่อการที่จะมีผัสสะ ไม่ยินดีต่อการที่จะได้รับคำตำหนิตติง เพราะความคิดขำโครยาคะจะ จึงกลายเป็นอันทซ์เซอร์เบิลแมน หรือเป็นมนุษย์จันทาลนั่นเอง แล้วก็จะรู้สึกตัวเองหนักทั้งที่ ทำงานทั้งวันทั้งคืนเอาชีวิตเข้าแลกแต่ว่าไม่ได้แลกเพื่อมรรคเพื่อผล แต่แลกตามภพของตน ตามรูปอดีตของตน และด้วยความสำคัญคนว่าเป็นคนวิเศษจึงไม่ได้คุณวิเศษเลยได้แต่เพียง คุณ(น)ะวิเศษ!

สิ่งที่ท่านอยากจะฝากให้ญาติธรรมในเดือนนี้คืออะไร?

พ่อท่านเคยย้ำเรามาหลายครั้งว่าสมบัติของมนุษย์อยู่ที่ความขยันและสมรรถนะเมื่อเร็วๆ นี้พ่อท่านได้ยกตัวอย่างเปรียบเทียบระหว่างบิลด์ เกตส์และพระพุทธเจ้า ซึ่งตรงนี้พ่อท่านก็อธิบายให้เห็นว่าพระพุทธเจ้า มีสมบัติมากกว่านายบิลด์ เกตส์ จุดที่พระพุทธเจ้า มีสมบัติมากกว่าบิลด์ เกตส์ ก็เพราะว่าพระพุทธเจ้าเป็นผู้ให้ตลอดเวลา แต่บิลด์ เกตส์นี้เขาเอาและกอบโกยตลอดเวลา เขาคิดจะให้เหมือนกันแต่เขาคิดให้ตอนที่เขาตายไปแล้ว ซึ่งจริงๆ แล้วตรงนั้นเมื่อเขาตายไปแล้ว ถึงเขาไม่ให้ คนอื่นเขาก็มาเอาอยู่ดีนั่นแหละ

เมื่อพระพุทธเจ้าเป็นผู้ที่มีแต่ให้ให้ให้ให้ตลอดชีวิต ดังนั้นท่านก็ต้องเอาเวลาของชีวิตมาเผ่า มาหวงแหน มาจมปลักอยู่กับทรัพย์สมบัติที่ท่านมี เวลา ๒๔ ชั่วโมงท่านก็ให้มนุษยชาติไปตลอดทั้ง ๒๔ ชั่วโมง แต่คนเราเมื่อเอาแล้วนี้ เขาก็ต้องเอาเวลาทั้ง ๒๔ ชั่วโมง มาเผ่ามาหวงแหนมาปกป้องรักษาอยู่ทั้งตลอด ๒๔ ชั่วโมงเหมือนกัน เวลาที่เขาจะได้สร้างให้กระจายออกไปก็จะน้อยลง ผู้คนที่มีความชีวิตที่มีแต่ให้ให้ให้ไม่ได้ ซึ่งพ่อท่านก็ตั้งคำถามว่ากรรมที่เราให้ไป และเราก็ไม่สำคัญมันหมายด้วยว่าเป็นตัวเราเป็นของเราแล้วพ่อท่านก็ถามพวกเราว่า จริงๆ แล้วกรรมนั้นมันเป็นสมบัติของเราไหม ถึงแม้ว่าเราจะไม่สำคัญมันหมาย ไม่เอาก็ตาม ซึ่งแน่นอนกรรมนั้นแม้เราไม่เอามันต้องเป็นของเราอยู่ดี ยิ่งเราไม่เอาเท่าไรมันก็เป็นของเราที่บริสุทธิ์บริบูรณ์ สมบูรณ์มากเท่านั้น ดังนั้นพระพุทธเจ้าของเราแม้ในประวัติ ท่านทั้งกรุงกบิลพัสดุ์ ทั้ๆที่ท่านจะต้องเป็นกษัตริย์ครองแคว้นกบิลพัสดุ์ แต่สุดท้ายท่านได้รับการยกย่องว่าเป็นกษัตริย์แห่งกษัตริย์ เป็นกษัตริย์ที่ยิ่งกว่ากษัตริย์ใดๆ หรือ เป็นกษัตริย์ที่เหนือกว่ากษัตริย์ใดๆ ถ้าท่าน "เอา" ท่านก็ได้แก่กบิลพัสดุ์เมืองเล็กๆ เท่านั้นเอง แต่ท่านไม่เอา กษัตริย์ทุกกษัตริย์ก็ต้องยอม

ลิโรราบกับท่านหมด พระเจ้าปเสนทิโกศลถึงกับจะยกแคว้นยกบ้านเมืองให้แบ่งกันคนละครึ่ง ซึ่งเป็นเมืองที่ใหญ่กว่ากบิลพัสดุ์ พระพุทธเจ้าก็ไม่เอา พระเจ้าพิมพิสารก็ยอมลิโรราบกราบกรานอยู่ตลอด ดังนั้นจะเห็นได้ว่ายิ่งไม่เอายิ่งได้ ยิ่งใหญ่ ยิ่งมาก ยิ่งสูง ยิ่งสมบูรณ์สูงสุด

ซึ่งตรงนี้อาตมาก็ได้เห็นพวกเราที่เป็นหน่วยกล้าตาย ที่มาลุยที่ ม.อุบลฯ แต่ละคนก็ทั้งสวนที่อุดมสมบูรณ์ของตนเอง มาอยู่ในที่แห้งแล้งและก็ไม่มีความคต เพราะมหาวิทยาลัยเขาบอกเอาคืนเมื่อไหร่พร้อมที่จะออกไปได้ตลอดเวลา ซึ่งอาตมาก็ถามพวกเราที่อยู่ที่นี่ว่า เป็นอย่างไรนี้ เราทิ้งของเรามาอยู่กันอย่างนี้ เรารู้สึกขาดแคลนไหม ทุกคนก็ตอบว่าไม่ได้รู้สึกขาดแคลนอะไรเลย ยิ่งอุดมสมบูรณ์มากขึ้นกว่าเก่าด้วยซ้ำไป อันเก่าเดิมที่มีอยู่แล้วจะไปทำเมื่อไหร่ก็ได้ ได้ที่ใหม่ก็ได้เพิ่มความขยันเพิ่มสมรรถนะ มารวมตัวก็เพิ่มพื้เพิ่มน่อง เพิ่มปัญญาเพราะได้มีการสังเคราะห์กัน เขาก็ได้เห็นทั้งความเจริญรุ่งเรืองทั้งจิตวิญญาณ ทั้งปัญญา ทั้งสมรรถนะของพวกเขาก็ขึ้นไปอีกเยอะเลย ซึ่งอาตมาก็ได้เห็นชัดถึงสมบัติของมนุษย์คือ ขยันและสมรรถนะ ยิ่งเราไม่เอาเท่าไรมันก็ยิ่งมีเพิ่มขึ้น

แต่ก่อนก็มีสวนของเราที่เก่า ก็อย่างเก่าๆ นั้นแหละ เขาได้สวนใหม่ แล้วเขาก็ขยันขึ้นกว่าเก่า สมรรถนะก็มากขึ้นกว่าเก่า ความสามารถของเขาเพิ่มขึ้นไปกว่าอีกเก่าเยอะทีเดียว อยู่ที่สวนเขาก็เป็นจอมยุทธ์เล็กๆ แต่ตอนนี้ทั้งมาสวนใหม่เดือนเป็นจอมยุทธ์ระดับประเทศ และถ้าขยายกว้างออกไปจะเป็นจอมยุทธ์ระดับโลกเลย นี่คือการที่ไม่เอา แต่ถ้าเมื่อไหร่ที่คนไปเอา ไปคิดกำหนดหมายว่าไปเอาเป็นตัวเราเป็นของเรา ชีวิตของเขา มันก็จะแคบเหมือนคนรู ที่ต้องอยู่ในรูในเลี้ยว ยึดสำคัญมั่นหมายในรูในรูในรูแล้วก็ตายในรูในรูในรูนั้นโดยไม่ได้ใช้ประโยชน์อะไร

ซึ่งมีพระไตรปิฎกท่านเปรียบเทียบเอาไว้เหมือนนกเขาชื่อมัยหกะ มันไปเจอต้นเลียบสูง นกเขาดูมันมันก็สำคัญมั่นหมายว่าเป็นของกู มันจึงเอาแต่ร้องว่าของกู ของกู ของกู แต่เมื่อมีนกเขาฝูงอื่นมาเขาไม่ได้สำคัญว่าเป็นตัวกูของกู นกเขาฝูงอื่นมาก็มารุมกินผลเลียบสุกนั้นจนหมด ส่วนนกเขาที่หลงสำคัญว่าเป็นของกู ของกู ก็ได้แต่ร้องอยู่อย่างนั้น ทั้ๆ ที่ผลไม้สุกนั้นถูกเพื่อนเอาไปกินหมดแล้ว

ซึ่งตัวอย่างนี้ก็เปรียบเหมือน คนในโลกนี้ที่เขาไปหลงยึดว่าสมบัตินี้เป็นตัวกูเป็นของกู แล้วเขาก็เฝ้าหวงแหนพิทักษ์รักษาจนตัวเขาตาย บางคนแทบไม่ได้ใช้อะไรเลยเป็นปุโรสุมเฝ้าทรัพย์จนตายไปเฉยๆ แต่เราจะเห็นได้ว่า คนที่เขาไม่เอาหรือเขาได้เอาไปให้ เขาได้เสียสละสมบัตินั้น ๆ ก็เป็นสมบัติของเขาจริง ที่ยิ่งเขาได้ให้ได้เสียสละก็เป็นสมบัติของเขาที่มากขึ้นไปเรื่อยๆ เหมือนพระพุทธเจ้ารวยกว่าบิลเกตต์ เพราะคนหนึ่งให้ อีกคนเอา ฉะนั้น

๕ เชนรทิง

▼ ต่อจากหน้า ๑๒

จึงลาออกจากราชการเมื่อปี ๒๕๓๙ ไปตั้งศูนย์กสิกรรมธรรมชาติมาบเอื้อง ขึ้นที่บ้านมาบเอื้อง ต.หนองบอนแดง อ.บ้านมิ่ง จ.ชลบุรี

ปัจจุบัน ศูนย์กสิกรรมธรรมชาติมาบเอื้องเป็นศูนย์การเรียนรู้ด้านเกษตรอินทรีย์ ในรูปแบบเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้การดูแลของมูลนิธิกสิกรรมธรรมชาติ และได้ทำการฝึกอบรมเกษตรกรจากทั่วทุกสารทิศ รวมถึงเกษตรกรจากประเทศเพื่อนบ้านมาแล้วถึง ๑๗๖ รุ่น รุ่นละราว ๑๐๐ คน และยังคงขยายศูนย์ย่อยไปยังภูมิภาคต่างๆ ถึง ๓๖ ศูนย์ รวมถึงในประเทศเพื่อนบ้านที่กรุงไพลิน ประเทศกัมพูชา อีก ๑ แห่ง ที่ตั้งขึ้นมาเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๙

ประธานมูลนิธิกสิกรรมธรรมชาติ กล่าวถึงที่มาของศูนย์พัฒนาการเกษตรธรรมชาติกรุงไพลินว่า มาจากการที่เกษตรกรชาวกัมพูชาหัวก้าวหน้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นลูกหลานของแกนนำเขมรแดงกลุ่มหนึ่ง ที่สนใจการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงของไทย จึงเข้ารับการอบรมที่ศูนย์กสิกรรมธรรมชาติมาบเอื้องตั้งแต่รุ่นแรกๆ ต่อมาก็ทยอยมาอบรมเป็นระยะและกลุ่มเกษตรกรเหล่านี้มีความคิดว่า น่าจะเปิดศูนย์ย่อยที่กรุงไพลินเพราะสภาพพื้นที่ของกรุงไพลินมีสภาพดินดีมาก เหมาะแก่การทำเกษตร ขณะที่เกษตรกรชาวเขมรโดยทั่วไปนั้นทำได้แต่ปลูกข้าวโพดและมันสำปะหลังเท่านั้น

จากนั้นกลุ่มเกษตรกรเหล่านี้ก็ไปหารือกับรัฐบาลท้องถิ่นของกรุงไพลิน จึงประสานไปยังมูลนิธิกสิกรรมธรรมชาติ ทางมูลนิธิจึงได้หารือกับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) และมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนนครินทร์ (แปดริ้ว) เพื่อร่วมมือกับกรุงไพลิน โดยมี นายเลาห์ บุญปาด รองผู้ว่าราชการกรุงไพลิน เป็นตัวแทนของฝ่ายกัมพูชา เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ จากนั้นทางนายเลาห์ก็จัดหาพื้นที่ตั้งศูนย์ขึ้นมาโดยประสานกับทางญี่ปุ่นให้ช่วยในการกักบริเวณที่จัดตั้งศูนย์ ปัจจุบันศูนย์แห่งนี้เริ่มเป็นรูปธรรมบ้างแล้ว

ส่วนรูปแบบของการบริหารนั้น จะมีคณะบริหารศูนย์ชุดหนึ่งที่เป็นชาวกัมพูชา เนื่องจากต้องให้กัมพูชาพึ่งตนเองได้ ส่วนฝ่ายไทยเป็นฝ่ายสนับสนุนอุปกรณ์ที่จำเป็นสนับสนุนทางทุนทรัพย์เท่าที่มีอยู่ ส่วนรูปแบบการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง มีคนไทยและชาวเขมรที่ผ่านการรับการอบรมจากประเทศไทยเป็นที่เลี้ยง

ภายในศูนย์ประกอบด้วย อาคารที่ทำงาน ห้องประชุม โรงเรือน และที่พักของเจ้าหน้าที่ ส่วนรูปและแปลงเกษตรมีการกักน้ำในลำธารเพื่อใช้อุปโภค บริโภค มีโซนปลูกป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง คือ ไม้ยืนต้น ใช้ทำบ้าน ไม้พุ่ม ไม้ผล ไม้กินผลผลิต พืชผักสวนครัวและสมุนไพร ไว้ปรุงเป็นอาหาร โดยป่า ๓ อย่าง ให้สร้างความชุ่มชื้นและสร้างระบบนิเวศให้สมดุลด้วย นอกจากนี้ให้เลี้ยงสัตว์ เพื่อบริโภค ขาย และใช้มูลทำปุ๋ย โดยเฉพาะการเลี้ยงหมูหลุม ในหลุมใช้แกลบ เพื่อให้หมูเหี้ยมมูลจะได้ผสมกับแกลบ จากนั้นจะนำไปทำปุ๋ยและลดกลิ่นเหม็นด้วย

ในลำธารที่กักน้ำไว้ให้เลี้ยงปลาไว้บริโภคเอง ขณะที่การปันน้ำจากลำธารก็ใช้ระบบจักรยานถีบ พอมอเตอร์ทำงานน้ำก็จะไหลสู่แปลงเกษตร โดยทั้งหมดผู้ที่มาทำงานในศูนย์ตามระบบโครงสร้างจะไม่มีค่าจ้าง แต่สามารถเอาผลผลิตที่ได้ไปบริโภค หากเหลือก็จะนำไปขาย เป็นรายได้ซึ่งแบ่งเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนที่หักเป็นค่าใช้จ่ายภายในศูนย์ อีกส่วนแบ่งกันในกลุ่มที่ทำงานภายในศูนย์ และเขารับรองว่า อีก ๑-๒ ปีข้างหน้า คนทำงานในศูนย์จะมีรายได้เป็นหมื่นบาทต่อเดือน

“ชาวเขมรพ่อกับบ้านเรา คือ ดื้อและไม่กระตือรือร้น ทำงานอะไรก็ตามจะต้องได้ค่าจ้างทันที ซึ่งผมต้องปลูกฝังสิ่งเหล่านี้ให้พวกเขาเสียสละ แล้วรายได้จะตามมาและจะได้ดีกว่ารับจ้างด้วย ขออย่างเดียวอย่าชี้เกียจ อย่างที่เราเห็นอยู่ทุกวันสภาพดินในไพลินดีมาก มีลำธาร มีน้ำตลอดปี ดินไม่ผ่านการใช้สารเคมี ที่สำคัญชาวไพลินมีที่ทุกคน อย่างน้อย ๖ ไร่ขึ้นไป หากทำการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงก็อยู่ได้สบาย” นายวิวัฒน์ กล่าว

ด้าน นายเลาห์ บุญปาด รองผู้ว่าราชการกรุงไพลิน กล่าวว่า รู้สึกดีใจมากที่ทางไทยยื่นมือมาช่วยเหลือ เพราะประเทศไทยนั้นเป็นประเทศที่เจริญแล้ว แต่ทางกัมพูชาจะทำเกษตรแบบคนไทยคงไม่ได้เพราะต้องใช้เงินลงทุนจึงขอพึ่งมูลนิธิกสิกรรมธรรมชาติ ซึ่งมีนายวิวัฒน์เป็นแกนนำที่มีความชำนาญด้านการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง เห็นว่าเป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยชีวิตเกษตรกรชาวไพลินได้ แต่ยอมรับว่าคงต้องใช้เวลานานในการสร้างความเข้าใจให้แก่เกษตรกร

ขณะที่ นายบิว มาต เกษตรกรชาวไพลิน วัย ๓๖ ปี ศิษย์รุ่นหนึ่งของศูนย์กสิกรรมธรรมชาติมาบเอื้อง และเป็นพี่เลี้ยงภายในศูนย์พัฒนาการเกษตรธรรมชาติกรุงไพลิน กล่าวว่า หลังจากไปอบรมที่ประเทศไทยก็กลับมาพัฒนาที่ดิน ๒ ไร่ ลองทำการเกษตรอินทรีย์ตามที่ได้รับฝึกอบรมมาทำได้ ๒ ปีแล้ว ปรากฏว่าตอนนี้มีรายได้เฉลี่ยอย่างน้อยเดือนละ ๕,๐๐๐ บาท ถือว่ามากพอสำหรับที่จะใช้จ่ายในกัมพูชา

ส่วนแปลงผักของนายบิวมีลำธารไหลผ่านตอนกลางของที่ดิน จึงกักน้ำไว้ใช้ในแปลงเกษตรเพื่อปลูกแตงกวา ผักกาด ถั่ว ผักยาว นอกจากนี้ยังเลี้ยงปลา และกำลังจะปลูกไม้ผล ทั้งหมดจะไม่ใช้สารเคมีมาเป็นส่วนประกอบในการปลูกพืชผักทั้งสิ้น ส่วนผลผลิตที่ได้จะมีแม่ค้าจากตลาดกรุงไพลินมารับซื้อถึงที่ในราคาดี อย่างแตงกวาก็โลกรัมละ ๑๓ บาท มีเท่าไรขายได้หมด แม้จะมีมากกว่านี้อีก ๑๐๐ เท่าก็ไม่มีปัญหาด้านการตลาด เพราะสภาพปัจจุบันนั้น ทั้งพืชผัก ผลไม้ที่ขายในกรุงไพลินล้วนมาจากประเทศไทย ขณะที่บางช่วงซึ่งพอมีเวลว่างเขาก็จะช่วยงานที่ศูนย์ด้วย.

(นสพ. คมชัดลึก วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐)

๕ มุมชนคนไร้สาร

▼ ต่อจากหน้า ๑๒

ทั้งสังคมเมือง สังคมชนบท จนกลายเป็นสังคมที่เป็นบริโภคนิยมที่ต้องการเงินมาเพื่อซื้อสินค้าในการบริโภคเพิ่มขึ้นทุกวันๆ บางครั้งเงินล้มความปลอดภัย จนเป็นสาเหตุทำให้เกิดโรค

คุณพัฒนาพร ยังเล่าว่า แนวคิดเริ่มต้นมาจากแบบอย่างที่ได้รู้จักและเรียนรู้ นั่นคือชุมชนอโศก ซึ่งเป็นชุมชนพึ่งตนเอง ชาวชุมชนใช้ชีวิตแบบพอเพียงทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม และจิตใจ พึ่งตนเองได้อย่างสมบูรณ์พร้อมกับมีผลผลิตและพลังงานเหลือไปเกื้อกูลผู้อื่น เช่น ขายผลผลิตให้ในราคาถูกหรือต่ำกว่าทุน เพราะไม่คิดค่าแรง ให้บริการฝึกอบรมแก่ผู้สนใจเพื่อพัฒนาการใช้ชีวิตแบบพอเพียง เป็นต้น

ชุมชนไร้สารฯ สกลนคร จึงได้รวมตัวกันประมาณ ๕๐ คน เริ่มจากกิจกรรมปฏิบัติธรรม ศึกษาศิลป์ ดำเนินวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง พึ่งตนเองและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันแล้ว ยังได้มีการรวมตัวกันทำนารวม เพื่อให้ผลผลิตข้าวเป็นของส่วนกลาง เก็บไว้กิน ที่เหลือจึงนำไปขาย ในร้านขายอาหารเพื่อสุขภาพในอำเภอเมืองสกลนคร นอกจากนั้นยังสนับสนุนให้ในชุมชนทำเกษตรอินทรีย์ (เกษตรปลอดสาร) ค่อยๆ ขยายให้ครอบคลุมทุกครัวเรือน อีกด้วย

“เราคิดว่าหากเราเริ่มต้นจากตัวเอง ด้วยการ ลด ละ เลิก อบายมุขทุกชนิด ใช้ชีวิตตามวิถีธรรมชาติ เราก็จะไม่เป็นทาสของสังคมนิยม”

กิจกรรมที่ทำอย่างเป็นรูปธรรมอีกอย่างคือ การเก็บข้อมูลพื้นฐานของแต่ละครัวเรือนของสมาชิก เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นภาพก่อนและหลังเข้าร่วมกับชุมชนไร้สารฯ ว่าเป็นอย่างไร อีกทั้งจัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการแปรรูปอาหารและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ เช่น อาหารมังสวิรัต น้ำยาซักล้างอเนกประสงค์ แชมพูสมุนไพร รวมไปถึงการเรียนรู้ในด้านสุขภาพแบบองค์รวม เช่น การขับพิษออกจากร่างกาย การฝึกโยคะ สมาธิ

การกินอาหารเพื่อสุขภาพ สมุนไพรไทย รวมไปถึงการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ น้ำหมักชีวภาพ เป็นต้น

สิ่งเหล่านี้ทำให้สมาชิกในโครงการมีวิถีความเป็นอยู่ที่พึ่งพากันเองในชุมชน ลดการพึ่งพาจากภายนอกน้อยลงสิ่งเหล่านี้ทำให้สมาชิกในโครงการมีวิถีความเป็นอยู่ที่พึ่งพากันเองในชุมชน ลดการพึ่งพาจากภายนอกน้อยลง

“เนื่องจากเรายู่กันแบบไว้วางใจในความเป็นมนุษย์ ก็จะเชื่อว่าพืชผักที่สมาชิกนำมาขายนั้นจะไม่ใช้สาร แต่ถ้าทางเครือข่ายอโศกจากนครปฐมมารับสินค้าไปก็จะตรวจสอบอีกขั้นตอนหนึ่ง ถ้าพบว่ามีการใช้สารก็จะถูกส่งกลับทันที จะเป็นข้อตกลงร่วมกันและเป็นสิ่งจรรยาบรรณของชุมชนเรา ดังนั้นจึงมั่นใจได้ว่าจะไม่มีการใช้สารเคมีอย่างแน่นอน” คุณพัฒนาพร กล่าว

จากแนวคิดการพึ่งตนเอง นำไปสู่การทำกิจกรรมเพื่อคนในชุมชนและขยายแนวคิดไปยังชุมชนอื่นๆ จนได้ผลน่าพอใจ ทั้งสามารถเลิกอบายมุข ผลิตน้ำหมักชีวภาพ ปุ๋ยอินทรีย์ เพื่อใช้ในการเกษตรได้เอง ครัวเรือนที่ทำน้ายาล้างจาน น้ายาซักผ้า แชมพูใช้เอง เพิ่มขึ้นมากกว่า ๖๐% ลดการบริโภคอาหารปนเปื้อนสารพิษ และอาหารขยะ จนสามารถเพิ่มรายได้ และลดรายจ่ายในครัวเรือนได้ถึง ๘๘% อีกด้วย

นอกจากนั้น ยังมีกิจกรรมร่วมกัน เช่น การลงแขกเกี่ยวข้าว ลงแขกทำปุ๋ยอินทรีย์ ร่วมกัน สร้างความสามัคคีกันในชุมชน

“เราก็คาดหวังจะให้ชุมชนเป็นชุมชนตัวอย่างที่ไร้สารพิษ พึ่งพาปัจจัยการผลิตทางธรรมชาติภายในชุมชน มีสมาชิกที่เป็นตัวอย่างด้านสุขภาพที่ไร้สารพิษทั้งทางร่างกายจิตใจ ตลอดจนรู้คุณของธรรมชาติ รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์ จนพบความสุขอันแท้จริงของชีวิต” คุณพัฒนาพร กล่าว

วิถีเหล่านี้เป็นสิ่งยืนยันว่า “เศรษฐกิจพอเพียง” หาใช่เป็นเพียงปรัชญาเอาไว้กล่าวถึงกัน หากแต่เป็นการปฏิบัติที่ทำได้ กินได้ และมีความสุขกับชีวิตได้

(นสพ.โพสต์ทูเดย์ ๒๐ มี.ค. ๒๕๕๐)

เสริมสร้างร่างกายให้สมบูรณ์
เพิ่มพูนเมตตาให้จิตใจ
ด้วยอาหารมังสวิรัต

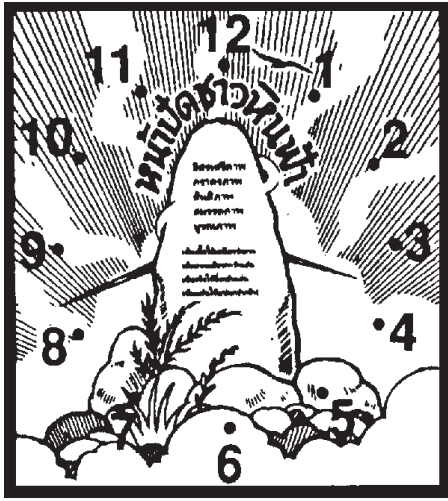
ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย

จำหน่ายอาหารมังสวิรัตเพื่อสุขภาพ
ด้วยอุดมการณ์บุญนิยม

สาขาสันตืออโศก ๖๗/๔๘-๔๙ ปากซอยนวมินทร์ ๔๔
ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐
โทร.๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ ต่อ ๑๖๔

สาขาสวนจตุจักร ๕๘๐-๕๕๒ ถ.ย่านพหลโยธิน แขวงลาดยาว
เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐ โทร.๐-๒๒๗๒-๔๒๘๒

สาขาเชียงใหม่ ๔๒ ถ.มหิดล ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่
๕๐๒๐๐ โทร.๐-๕๓๒๗-๑๒๖๒

เจริญธรรม สำนึกดี พบกับ นสพ.ข่าวโศก ฉบับที่ ๓๐๑(๓๒๓) ปีภักษ์แรก เมษายน ๒๕๕๐

ตั้งแต่เสร็จงานปลูกเสกมาถึงตอนนี่ คุณแดง (เพื่อนไพร) ยังหาเวลาว่างจากการ ตระเวนติดตั้งจานFE.TV.ไม่ค่อยได้เลย ที่ทีมงานก็มีหลายรุ่น ตั้งแต่ด.ช.ทุ่งดิน พื้โห่ง (เมืองดิน) ไปถึงอวิศฐ์ แสง สร้อย จึงหรีดก็ทราบมาว่า บางที่มีสมณะ ไปด้วย ซึ่งนอกจากจะช่วยจูงนำศรัทธา ญาติโยมแล้ว ท่านยังช่วยกันผิ...! ให้อีก.. คือทำให้ทีมงานไม่คิดไปทำอะไรกินเล่น หรือ เจอกนอกนอกทางเลย จืด จืด!!

บริจาคคอมพิวเตอร์...วันก่อนๆ พ่อท่าน ก่อนจบการแสดงธรรมในวันอาทิตย์ภาค ก่อนฉันซึ่งมีญาติธรรมมาร่วมฟังธรรมที่ สันตโศกเรือนร้อย พ่อท่านได้ประกาศขอ รับบริจาคเครื่องคอมพิวเตอร์เก่าๆ หรือที่ ตกรุ่นแล้ว เพื่อใช้ในงาน FE.TV. คุณชู้ศักดิ์ วารีสระ ผู้ซึ่งได้อาสาเข้ามาทำหน้าที่เป็น ผรร.เมื่อเริ่มเท็ม ของสถานีโทรทัศน์เพื่อ แผ่นดิน(FE.TV.) ก็ทำโอกาสกลับไปบ้าน ขออนุญาตลูกชาย ขนย้ายเครื่องคอมพิวเตอร์ ใหม่ เอี่ยมพอควร เพื่อนำมาใช้ในสำนักงานFE.TV. ซึ่งตั้งอยู่ที่ ๖๗/๑ ซอยเทียมพร(นวมินทร์ ๔๔) ถ.นวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ จึงหรีดได้รับซักรับแล้วปิติ และอนุโมทนาสาธุด้วย...จืดๆ

บริจาคเหมือนกัน...พ่อท่านประกาศขอ รับบริจาคเครื่องคอมพิวเตอร์ ทิมข่าวโศก ก็ ได้รับเครื่องบันทึกเสียงจาก คุณอ้อ (พุทธ พันชาติ) ที่บริจาคมาสำหรับใช้ในงานข่าว โศกเช่นกัน ซึ่งตอนนี้ถือเป็นผู้ปกครองทำ มาหากินหลักเลยทีเดียว ก็ขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วยนะสะ ที่ทำให้จึงหรีดไม่ต้องเปลือง กระดาษที่มาใช้จดงานข่าวอีกๆ อีกต่อไปแล้ว จืดๆ

ทุกวันจันทร์...เกินกว่า ๑๐ ปีมาแล้ว ที่ ช่างจอย(ถวิล หนูปัทมา) กับทีมงานตัด ผมก็ยกมาให้บริการตัดผมให้กับคนวัดและ ชาวชุมชนสันติฯ อุบลสิกาพร วัฒนานนท์ แม่ครัวประจำทำอาหารถวายพ่อท่าน ที่สันติฯ ไปใช้บริการให้ช่างช่วยโกนผมให้ จึงหรีด บินเล่นอยู่นั้น ทันได้ยีนช่างตัดผมคนหนึ่ง ต่อว่า...หมูนี่พ่อท่านผมลงไปเยอะแม่ครัว

ทำอาหารฝีมือตกแล้วหรือไง ... คนชุมชนฯ ท่านหนึ่งนั่งอยู่แถวนั้นรีบตอบว่า ไม่ใช่ฝีมือ ตก แต่เป็นที่พ่อท่านตั้งใจผมเองเวลา ออกทีไรจะได้ดูเฝ้า... จึงหรีด???

ค่ายพุทธ...จึงหรีดได้มีโอกาสแวะไป ร่วมสนุกกับเด็กๆที่สวนบุญผักพืช ในคำคืน อากาศร้อนอบอ้าว จึงหรีดเห็นนางตุ้มเดิน อยู่ในโรงนอนของเด็กๆ ดีหนึ่งแล้วไครนะ อ้อ! ที่แท้ก็ครูปรมและครูหญิง ครูพุทธธรรม ที่คอยผลัดเวรมาดูแลเด็ก ก็กลัวเด็กๆจะ ดันจนมุ้งเปิดยุ่งจะเข้ามากัด จึงมาตรวจตรา ทุกคืน มิหน่าละวันท้ายๆของค่าย จึงหรีดจึง เห็นคณะครูตาเป็นหมิแพนด้ากันหลายคน ขออนุโมทนาสาธุด้วยนะสะ จืดๆ

ผลงานเป็นที่ประจักษ์...จากชมรมศิลปะ ของพุทธธรรม ที่มีครูจิวเป็นผู้สอน น้องเมย์ โบว์ ดา แสดงฝีมือการปั้นที่กระเป่าผ้าดิบ ออกจำหน่ายที่ร้านเพื่อนดินฟ้า เป็นการช่วย หนุนรงค์รักษาสิ่งแวดล้อมอีกทางหนึ่ง เรื่อง ใดๆอย่างนี้ไม่สนับสนุนไม่ได้แล้ว จืดๆ

สะท้อนแสงเสปตา...อันเนื่องมาจาก จึงหรีดได้มีโอกาสแวะไปเยี่ยมชมห้องอัด รายการภายในห้องที่ก่อนถ่ายทำเปิดแอร์ เย็นฉ่ำใจ แต่เมื่อถึงเวลาถ่ายทำจริงเสียง แอร์ก็ล้นรบกวนการถ่าย ทำให้ต้องปิดแอร์ อากาศก็ร้อนมาก ถ่ายไปเพื่อหวั่นไปจนต้อง หยุดถ่ายทำเพื่อซักรับเรื่องท่านจันทโส (เนื่อง จากท่านจันทโสผิผิวเข้มอยู่แล้ว พอเหงื่อ ออกก็เป็นมันสะท้อนพรายเสปตาช่างกล้อง เลยทีเดียว)เพราะทีวีเพื่อแผ่นดินก็ทำให้ทั้ง ทีมงานและผู้ดำเนินรายการลุยถ่ายต่อจนเสร็จ จึงหรีดเห็นแล้ว ก็ขออนุโมทนาสาธุด้วยนะ สะจืดๆ

ขบวนการกลุ่มซีแจ้งจริง...ช่วงนี้ที่พุทธ สถานสันตโศกขบวนการกลุ่มของม.วช.ที่ นี้เขามีโครงการแวะเยี่ยมที่ทำงานของเพื่อน โดยทุกวันแต่ละคนจะผลัดเปลี่ยนเวรกัน เป็นเจ้าภาพเชิญเพื่อนมาแวะเยี่ยมที่ทำงาน ของตน ช่วยกันทำความสะอาด ฯลฯ แต่เนื่อง จากสขจ.แจ้งว่า จะมีของที่มีผู้บริจาคมาลง ให้ที่โรงปุ๋ยยังขาดแรงงานเตรียมพื้นที่รับของ พลันทีมม.วช.ปรับแผน จากเดิมมีม.วช.ป้อม (สวยใส)เป็นเจ้าภาพก็ขอเชิญเพื่อนม.วช.มา ช่วยกันปรับพื้นที่ที่โรงปุ๋ยแทน เหมือนเนรมิตร เพียงเวลาไม่นาน พลังของม.วช.ก็แปรสภาพ สถานที่ไม่ค่อยเป็นระเบียบ ให้กลายเป็น สถานทีพร้อมรับของบริจาค สะอาดขึ้นทัน ตาเห็น คนในชุมชนเห็นคึกคักก็มาช่วยกัน คนละไม้คนละมือ ถ้าไม่ใช่ขบวนการกลุ่ม แล้วคงไม่ทรงพลังขนาดนี้เนอะ อนุโมทนา ด้วยนะสะ จืดๆ

ย่นระยะเวลา...กลุ่มคือทำงานด้านการ ชยะมากกว่า ๔๐ ปีสร้างสถานีโทรทัศน์ เป็นต้น แบบที่งดงาม ข่าวโศกก็จะเดินรอยตาม อย่างย่นระยะเวลาเพราะฝีมือพ่อท่านไม่ธรรมดา คุณปะเพียงแก้วรายงานร้อนๆจากปฐมโศก

ว่าตอนนี้มีผู้มาร่วมกันคัดแยกขยะตั้งแต่สมณะ ลิกขมาตุ ญาติโยมรวมกันประมาณ ๑๕ คน แล้ว เพราะเราต้องทำให้ได้ ยอดวันละ ๑ แสนบาท จึงต้องการการสนับสนุนทุกรูปแบบ แม้ยอดกระปุกออมสินมาก็ใช่ จึงหรีดฟัง แล้วอยากจะเชิญชวนท่านผู้อ่านทุกท่าน ร่วม ด้วยช่วยกันใช้ "ดินบันดาล" เริ่มจากการแยก ขยะในบ้านของตนเองก่อนก็ได้ รายละเอียด การคัดแยก คุณบุญเจือ(ตะวันธรรม)ได้จัด ทำไว้แล้ว ขอเชิญแวะชมสะสมความรู้ได้ที่ โรงปุ๋ยท้ายซอยเทียมพร สันตโศกนะสะ ขออนุโมทนาล่วงหน้าจะ จืดๆ

ขยะสร้างทีวี...จึงหรีดคิดเล่นๆนะ นี่ถ้า พวกเราช่วยกันบริจาคเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท ๑,๐๐๐ คน เดือนหนึ่งเราก็ได้ ๑ ล้านบาท (ช่วยค่าเช่าสถานีส่งสัญญาณดาวเทียม ซึ่งมี ค่าใช้จ่ายถึงเดือนละ ล้าน ๖แสน) สถานีแห่ง สัจธรรม FE.TV. ก็จะสามารถเปิดได้เป็น ประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติ จึงหรีดขอรับ บริจาคขยะของใครทราบข่าวแล้ว ช่วยด้วย ...จืดๆ

เสียงสวรรค์...ระยะนี้ที่พุทธสถานสันต โศกเริ่มมีผู้มาบริจาคสิ่งของมากมายเพื่อ เข้าสขจ. ทำให้ต้องการแรงงานในชุมชนช่วย ขนย้ายสิ่งของ เสียงสวรรค์จึงถูกประกาศ มาตามสายเป็นระยะเพื่อผู้ที่ชวนช่วยในบุญ กิจน้อยใหญ่ของเพื่อนสหธรรมิก โดยเฉพาะ พ่อเก็บบุญ มีงานบุญที่ไหนไปช่วยที่นั่นสม ชื่อเก็บบุญจริงๆ สาธุนะสะจืดๆ

FE.TV...หลังจากได้ทดลองออกอากาศ ไปแล้ว ๑ เดือน บริษัททยอยหลังเข้าครรถอง จำกัด ก็ได้เซ็นสัญญาเป็นมั่นเป็นเหมาะ กับ บริษัท ไทยเดีทคอม จำกัด คุณหนึ่งพุทธ วิมุตตินันท์ ได้ไปจ่ายค่าเช่าสถานีโดยไม่คาด ว่า พ่อท่านจะมีน้ำใจเปี่ยมล้นให้นำเงินสด ไปจ่ายเลย เพราะเงินเพียงจะมีคนบริจาคมา รู้สึกซาบซึ้งอย่างยิ่ง ก็นึกว่าจะให้จ่ายตาม วาระอันควร เป็นความรู้ใหม่ซึ่งผิดกับ ความรู้เดิม คือต้องยื้อให้ถึงที่สุด เป็น เครียดที่เหนือเครดิตจริงๆ ทำให้เขาได้ เห็นน้ำใจเรา งานนี้จึงหรีดเองก็ซาบซึ้งการ ดำบุญนิยมและสื่อสารบุญนิยมไปกับ หลายๆคนด้วยสะ... จืดๆ

งานของพระโพธิสัตว์...ลูกชายคนล่าสุด ของพระโพธิสัตว์อย่าง "โทรทัศน์เพื่อแผ่นดิน(FE.TV.)" ฟังจะคลอออกมาลึมตา ดู โลกได้ไม่กี่วัน จึงหรีดก็ได้ข่าวลือมาเมล์ ด่วนว่าพระโพธิสัตว์กำลังจะคลอดน้องชาย อย่าง "โทรทัศน์แด่มหุชชาติ (ABTV)" ออกตามมาติดๆ พ่อท่านพูดว่า "ก็ลองคุย กับเขาดูถ้าสามารถนำเสนอออกได้ทั้ง ๒ ช่อง เพียงแต่เราจะทำคนละหัวเท่านั้นเอง นอก นั้นคือเนื้อหาที่อันเดียวกัน ถ้าได้ก็ลองดู เพราะดาวเทียมคนละดวงอยู่ก็ไม่แน่ว่าจะมี ปัญหาอะไร"...อย่างนี้เองงานของพระโพธิ สัตว์...จืดๆ

ทายาทสืบทอด... ๑ เดือนเต็มตลอด ๒๔ ช.ม.ไม่ได้หยุดเลยสักวินาทีเดียวที่ คุณใจเด็ด เดชม้าว ผังตัวอยู่ที่สถานี FE.TV.และเมื่อได้เผยแพร่ออกอากาศตาม ผังรายการจริงแล้วก็ได้มีทายาทเข้าไปช่วยคือ ด.ช.ปานนี้ สุขเกษม อายุ ๑๒ ปี จึงหรีด ได้ยีนเจ้าตัวเปิดเผยว่า "งานเทคนิคอย่างนี้ เป็นงานที่ชอบมาตั้งแต่จำความได้เลยครับ ผมกราบขอบคุณพ่อท่านมากที่มีสถานี โทรทัศน์ขึ้นมา เพราะผมรู้สึกว่าคุณเกิดมา เพื่องานนี้อย่างแท้จริง" ก็คงต้องให้กำลังใจ และคอยดูต่อไปว่าจะทายาทหรือทายาทโศก..จืดๆ

ยกครัวมาเลย...จึงหรีดแวะเวียนไปแถว ตึกสถาบันบุญนิยม จะเอ๋กับอ้อม และไนต์ สองพี่น้องแห่งลานนาเดินทางจากเชิงดอย มาเพื่อFE.TV.โดยเฉพาะ มาช่วยงานผลิตสื่อ ลูกๆถนัดงานเทคนิค ส่วนแม่เอ๋ บุญระบบ ถนัดงานทำอาหารช่วยอยู่ที่ชมร.เชียงใหม่ ยกครัวมาช่วยงานศาสนาแบบนี้ จึงหรีดก็ ขอสาธุด้วยนะสะ จืดๆ

อีกมิติของสาธารณโภคี... เมื่อคราว ประชุมวิสามัญของชมร.สันตโศกครั้งล่าสุด เหตุเพราะมีเสียงท้วงเรื่องการตัดอาหาร ตีๆไปกิน แทนที่จะเอาไปขายได้เงิน ผลสรุป การประชุมซึ่งมีพ่อท่านเป็นประธาน ยังคง ให้ชาวมุชชและบริษัทในระบบสาธารณโภคี ไปตัดอาหารรับประทานได้ที่ชมร.เช่นเดิม พ่อท่านย้ำว่า เงินไม่สำคัญเท่ากับความ เป็น พี่น้อง ทำของดีต้องเอามากินก่อน เหลือ แล้วค่อยขาย แต่ของที่ดีก็ต้องเป็นของดี ด้วย จึงหรีดได้ยีนแล้วก็ขอสาธุในใจไม่รู้จบ กับระบบอันวิเศษยิ่งของพระพุทเจ้า คือ ระบบสาธารณโภคี ที่พ่อท่านพาทำ เรามีพ่อ เดียวกัน อย่าแตกกันเพราะเรื่องกินเลยนะสะ ...จืดๆ

มรณัสสติ นายชุม แก้วตั้ง อายุ ๖๙ ปี บิดา ของน.ส.แก่นกล้าบุญ แก้วตั้ง เสียชีวิต จากมะเร็งลำไส้ใหญ่ เมื่อวันที่ ๒๕ เม.ย. ๒๕๕๐ ฉาปนกิจศพวันที่ ๓ พ.ค. ๒๕๕๐ ที่วัดบ้านบางคราม จ.กระบี่.

❖ คติธรรมประจำฉบับ
ข้ามเจ้าจะโกรธไม่ได้ปัญหามา
เมื่อข้ามเจ้าทางมา "เพื่อสาปสา
เพื่อความสุจริตของมวลมนุษย์"
เพราะถ้าข้ามเจ้าโกรธ ขี้มแสดงว่า
ข้ามเจ้าทางมา "เพื่อตัวตม" และ
แสดงว่า ข้ามเจ้ามีก็เสปมากเต็มที
ไม่เหมาะสมระทางมาเพื่อสาปสาเส
(จากหนังสือโศกธรรม สมณะโพธิรักษ์ หน้า ๔๘)

'โหลหวง'รับสั่งต่อผู้พิพากษา ชาติอยู่ไม่ได้ถ้าปล่อย 'คนโกง'

หมายเหตุ : พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จออก ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระราชทานพระบรมราชวโรกาสให้นายปัญญา อนุมรดก ประธานศาลฎีกานำผู้พิพากษาประจำศาล เฝ้าฯเพื่อถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่ เมื่อเวลา ๑๖.๓๐ น. วันที่ ๕ เมษายน จากนั้นทรงมีพระราชดำรัสต่อคณะผู้พิพากษา

ท่านได้เปล่งปฏิญาณว่า จะทำหน้าที่ในพระปรมาภิไธย ก็หมายความว่า ถ้าท่านทำงานได้ดี ข้าพเจ้าได้หน้า ว่าท่านทำให้สิ่งที่ชอบเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ถ้าท่านทำไม่ถูกต้องข้าพเจ้าก็เสียหาย จึงหวังว่าท่านจะพยายามทำให้ดีที่สุด ที่สำคัญของส่วนรวมคือ ท่านจะทำเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ประโยชน์ของบ้านเมือง ถ้า

ผู้พิพากษาปฏิบัติหน้าที่ด้วยความดีเพื่อส่วนรวม มีความยุติธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด เพราะว่าหากมีความยุติธรรมก็จะทำให้บ้านเมืองอยู่เย็นเป็นสุขได้ ถ้าบ้านเมืองอยู่เย็นเป็นสุขก็หมายความว่าประเทศชาติอยู่ได้

ถ้าผู้พิพากษาไม่ได้ทำหน้าที่ ทำให้บ้านเมืองล่มจมก็ได้เสียหายมากก็ได้ บ้านเมืองอยู่ได้ก็ต่อเมื่อมีความยุติธรรมความดี ถ้าไม่มีความยุติธรรม ความสงบมีอยู่ไม่ได้ เพราะว่าถ้าไม่มีความยุติธรรม หมายความว่าคนโกง คนทำความไม่ดีได้ และศาลไม่ปฏิบัติเพื่ออุ้มชูคนดี ประเทศชาติอยู่ไม่ได้ ดังคำที่ท่านเปล่งปฏิญาณถือว่ามีความสำคัญยิ่ง ขอให้ท่านตั้งใจทำตามที่ได้เปล่งวาจา และถือว่าเป็นวาจาที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สำคัญที่สุด สำหรับคนอื่นที่เปล่งวาจานั้นก็มีความสำคัญเหมือนกัน แต่ว่าท่านถือของท่านเองสำคัญที่สุด

เดี๋ยวนี้บ้านเมืองก็หวังในความดี ความศักดิ์สิทธิ์ของความยุติธรรม การที่คนนับถือความดีของศาลเป็นของที่สำคัญแต่ก็หนักใจแทนท่าน เพราะว่าถ้าท่านผิดพลาดในการทำงาน

ก็จะทำให้คนหมดหวัง เพราะว่าคนหวังมาก การที่คนหวังมากจะไม่ดี เพราะว่างานของท่านยิ่งยาก เพราะฉะนั้น ให้ท่านตั้งใจปฏิบัติงานอย่างตรงไปตรงมา และอย่างหนักแน่น บางอย่างอาจจะทำไม่ได้อย่างที่ท่านนึกว่างานที่หวังจะเป็นอย่างนั้นๆ แต่ถ้าทำดีที่สุด โดยสุจริตที่สุด ก็แค่นั้นถือว่าถูกต้อง ขอให้ท่านปฏิบัติหน้าที่ด้วยความตั้งใจหนักแน่น ถ้าใครจะว่าอะไรก็ว่าไป แต่ความหนักแน่นบนความยุติธรรมสำคัญที่สุด

ความยุติธรรมของผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ผู้พิพากษา ไม่ใช่จะต้องขึ้นบัลลังก์เท่านั้น แต่ทั่วไปทุกเมื่อต้องมีความดีไว้อยู่กับตัว คนมองเห็นก็จะพบว่าบุคคลเหล่านี้สามารถที่จะไว้ใจได้ อันนี้เป็นเสาหลักที่สำคัญเพราะว่าผู้พิพากษาเป็นเหมือนผู้ที่ทำตัวอย่างที่ดี ฉะนั้น ขอให้ท่านมีกำลังใจเข้มแข็ง กำลังกาย กำลังความสามารถของที่พึงที่ดี เพื่อที่จะเป็นที่พึ่งของประชาชนทั่วไป เป็นที่พึ่งของชาติบ้านเมืองตลอดไป

(นสพ. มติชน ประจำวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๐)

หนึ่งน้อยทยอยเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งในหนึ่ง

ข่าวโศก

ฉบับที่ ๓๐๑(๓๒๓) ปักษ์หลัง เมษายน ๒๕๕๐

ชุมชนคนไร้สาร... พอเพียงในวิถีพุทธ

รู้จักพึ่งตนเองด้วยการลด ละ เลิก อบายมุข ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

“พวกเราในชุมชนไม่ใช่ยากจัดวัชพืช ยาปราบศัตรูพืช แมลง และไร้สารเคมี คือ ไม้ใส่ปุ๋ยเคมีสูตรต่างๆ ที่มีอยู่ในตลาด แต่ใส่ปุ๋ยธรรมชาติที่เราทำเองจากธรรมชาติ ที่นี้เรายู่งกันแบบครอบครัวที่ทำอาชีพเกษตรกรรมเพาะปลูกแบบพึ่งพาอาศัยกัน ใช้แรงงานจากคนมากกว่าเครื่องจักร ไม่ใช่สารเคมี ยากจัดวัชพืชและแมลง รวมไปถึงบริโภคอาหารตามธรรมชาติ” คุณพัฒนาพร สัตถาผล เลขาธิการของโครงการชุมชนคนไร้สารฯ จ.สกลนคร กล่าวถึงที่มาการเริ่มต้นทำโครงการชุมชนคนไร้สารฯ พร้อมเสริมเหตุผลว่าเป็นเพราะกระแสโลกาภิวัตน์ได้ขยายเข้ามาทั่วทุกหนแห่งในสังคม (อ่านต่อหน้า ๑๐)

เขมร ทุ่งทฤษฎี ศก.พอเพียง พบเกษตรกรหัวก้าวหน้าส่งคนศึกษาในเมืองไทยมาแล้วหลายรุ่น ก่อนตัดสินใจจับมือไทย ผุด “ศูนย์พัฒนาเกษตรกรรมธรรมชาติกรุงไพลิน” รองผู้ว่าฯ กรุงไพลิน เชื่อชุมชนชีวิตใหม่ให้ชาวบ้านแน่ แต่ต้องใช้เวลาระยะหนึ่ง ด้านศิษย์เก่าที่เคยมาอบรม ศก.พอเพียงในไทยยืนยันไปปฏิบัติได้ผลดี มีรายได้งามกว่าที่เคยเป็นอยู่

“เกษตรอินทรีย์” หรือการเกษตรตามแนว “ทฤษฎีใหม่” : เศรษฐกิจพอเพียง” นั้น เป็นเรื่องเก่าแก่ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในหลวงของเราทรงค้นคิดและทรงทดลองมานานแล้ว แต่อาจเป็นเรื่องใหม่ของชาวโลก รวมถึงเกษตรกรไทยบางคนก็เพิ่งจะตื่นตัวและหันมาสนใจปรัชญาเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงอย่างจริงจัง ถึงขนาดบางประเทศมีการส่งคนมาดูงานในประเทศไทย ขณะที่บางประเทศอย่างกัมพูชา ก็ส่งเกษตรกรมาอบรมใน “ศูนย์พัฒนาเกษตรกรรมธรรมชาติมาบเอื้อง” ของมูลนิธิเกษตรกรรมธรรมชาติ ต.หนองบอนแดง อ.บ้านบึง จ.ชลบุรี มาหลายรุ่นแล้ว

ล่าสุดเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๔ ทางรัฐบาลท้องถิ่นของกรุงไพลิน ประเทศกัมพูชา ได้ประสานมายังประเทศไทยให้ดำเนินการเปิดศูนย์การเรียนรู้ด้านการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้ชื่อว่า “ศูนย์พัฒนาเกษตรกรรมชาติ

สอนเขมรทำเกษตรอินทรีย์

คนเขมรทิ้งศก.พอเพียง ชุบชีวิตใหม่

กรุงไพลิน” ที่บ้านภูทิวอุรุจาเรอ หรือคลองจระบอน ต.ตุระเวียชานเมืองของกรุงไพลิน ดินแดนยึดครองของเขมรแดงในอดีต โดยศูนย์แห่งนี้อยู่ท่ามกลางหุบเขาที่ห้อมล้อมไปด้วยกับระเบิดที่ยังกู่ไม่หมด

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร ประธานมูลนิธิเกษตรกรรมธรรมชาติ หรือ “อาจารย์ยักษ์ แห่งมหาลัยคอกหมู” เจ้าของคอลัมน์ “พอแล้วรวย” ใน นสพ.“คม ชัด ลึก” ประจำวันเสาร์ กล่าว ว่า ในระหว่างที่ราชการในสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (กปร.) สำนักงานรัฐมนตรี ได้รับใช้ใ้เบื้องพระยุคลบาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอย่างใกล้ชิด ในฐานะที่รับผิดชอบโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ในพื้นที่ภาคกลางและภาคใต้ พร้อมกับประเมินโครงการต่างๆ ทั่วประเทศ ทำให้ซาบซึ้งแนวพระราชดำริของพระองค์ท่าน โดยเฉพาะเกี่ยวกับการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมองแล้วเหมาะสมอย่างยิ่งกับประเทศขนาดเล็กและประเทศกสิกรรมอย่างไทยเรา

อย่างไรก็ตาม ต้องยอมรับว่า การขับเคลื่อนโครงการต่างๆ ที่ดำเนินการในรูปแบบของราชการ มีข้อจำกัดหลายอย่างที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการที่จะขับเคลื่อนโครงการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง (อ่านต่อหน้า ๑๐)